

Thai - Description of Level

Level 1 - K.0

Listening – การฟัง

Students begin to develop the ability to listen to sounds, words, and short sentences. They listen attentively and respond to the words of the teacher or classmates. They can understand simple instructions and show interest through actions or spoken responses.

นักเรียนเริ่มพัฒนาความสามารถในการฟังเสียง คำ และประโยคสั้น ๆ ฟังด้วยความตั้งใจและตอบสนองต่อคำพูดของครูหรือเพื่อน สามารถเข้าใจคำสั่งง่าย ๆ และแสดงความสนใจผ่านการกระทำหรือคำพูด

B1.1 – Demonstrate effective listening behaviours in both formal and informal situations.

Students begin to demonstrate effective listening habits in daily routines, stories, and classroom conversations. They show attention and interest by looking at the speaker, responding to cues, and following simple directions.

นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อครูหรือเพื่อนพูด แสดงท่าทีสนใจ เช่น มองหน้า พยักหน้า หรือทำตามคำสั่งได้

Example: Follow simple one-step instructions (“Stand up,”

“Touch your head,” “Point to the cat”).

ตัวอย่าง: ฟังคำสั่งง่าย ๆ แล้วทำตาม (“ยืนขึ้น”, “แตะหัว”, “เดินไปที่โต๊ะสีแดง”)

Example: Listen to songs or rhymes and move according to the rhythm.

ตัวอย่าง: ฟังเพลงหรือบทกลอนแล้วทำท่าทางตาม

Example: Listen to a short story and answer questions such as “Who was in the story?” or “What happened first?”

ตัวอย่าง: ฟังนิทานสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม เช่น “ใครอยู่ในเรื่อง” หรือ “เกิดอะไรขึ้นก่อน”

B1.4 – Demonstrate understanding by responding appropriately to spoken texts.

Students show understanding of spoken words, songs, or stories by reacting appropriately—using gestures, actions, or short responses.

นักเรียนสามารถตอบสนองต่อคำพูดหรือนิทานได้ เช่น พูดคำสำคัญ ทำท่าทาง หรือเลือกภาพที่ตรงกับสิ่งที่ได้ยิน

Example: “Listen and match” game: teacher says “dog,” and students point to the matching picture.

ตัวอย่าง: เกม “ฟังคำ-จับคู่ภาพ” เช่น ครูพูดว่า “แมว” แล้วนักเรียนชี้รูปแมว

Example: After a story, students select a picture that matches what they heard.

ตัวอย่าง: หลังฟังนิทาน ให้นักเรียนเลือกภาพที่ตรงกับเหตุการณ์

Example: Listen to animal sounds and imitate or name them.

ตัวอย่าง: ฟังเสียงสัตว์ แล้วบอกหรือทำท่าทางตามเสียงนั้น

B1.7 – Listen actively to others for a variety of purposes (to learn, to connect, to enjoy).

Students listen with focus and enjoyment in a variety of situations—during stories, songs, or class discussions—and show engagement through actions, facial expressions, or simple comments.

นักเรียนสามารถฟังนิทาน เพลง หรือบทสนทนาอย่างมีสมาธิ สนุกกับการฟัง และตอบสนองด้วยท่าทางหรือคำพูด

Example: Clap or move along with the rhythm during songs.

ตัวอย่าง: ฟังเพลงแล้วเคาะจังหวะ หรือเต้นตามจังหวะ

Example: Repeat favorite words from stories (“Big fish!”,

“So much water!”).

ตัวอย่าง: ฟังนิทานแล้วพูดซ้ำคำที่ชอบ (“ปลาใหญ่!”, “น้ำเยอะ!”)

Example: Listen to peers and wait for their turn to speak politely.

ตัวอย่าง: ฟังเพื่อนเล่าเรื่องแล้วรอคิวพูดต่ออย่างสุภาพ

Speaking – การพูด

Students begin to use words to communicate their needs, feelings, or opinions. They use short words, repeat phrases modeled by the teacher, engage in simple conversations, and show increased confidence in expressing themselves.

นักเรียนเริ่มใช้คำพูดเพื่อสื่อสารความต้องการ ความรู้สึก หรือความคิดเห็น ใช้คำสั้น ๆ พูดตามคำหรือวลีจากครู พูดคุยในบทสนทนาง่าย ๆ และกล้าแสดงออกมากขึ้น

B1.2 – Use speaking to communicate needs, feelings, and ideas clearly.

Students begin to use short words or simple sentences to express their needs, emotions, and opinions clearly.

นักเรียนสามารถพูดคำสั้น ๆ เพื่อบอกสิ่งที่ต้องการ แสดงความคิดเห็น หรือบอกอารมณ์ของตนเองได้

Example: Circle Talk: express preferences (“I like apples.” / “I like cars.”).

ตัวอย่าง: สนทนาในวงกลม (Circle Talk) เช่น “หนูชอบของเล่นอะไร?”

Example: Describe or comment on a picture (“I like this one because it’s red.”).

ตัวอย่าง: แสดงความคิดเห็นหลังดูภาพ เช่น “หนูชอบภาพนี้เพราะ...”

Example: Identify emotions verbally (“I’m happy.” / “I’m scared.”).

ตัวอย่าง: พูดบอกอารมณ์ของตน เช่น “หนูดีใจ”, “หนูกลัวเสียงดัง”

B1.3 – Use speaking to interact with others in play and classroom activities.

Students use oral language to communicate and interact with peers during play or learning activities, showing beginning social communication skills.

นักเรียนเริ่มพูดคุยกับเพื่อน เช่น ขว่นเล่น พูดขออุปกรณ์ หรือพูดตอบโต้ในบทบาทสมมติ

Example: Role-play activities such as “shop,” “home,” or “school.”

ตัวอย่าง: เล่นบทบาท (Role Play) เช่น “ร้านขายของ”, “บ้าน”, “โรงเรียน”

Example: Simple dialogue during play (“Can I have this?”

“Let’s play together!”).

ตัวอย่าง: ใช้บทสนทนา เช่น “ขออันนี้หน่อย”, “อันนี้ของฉัน”, “มาเล่นด้วยกันไหม”

Example: Small-group talk (2–3 students) about familiar topics such as

“My favorite animal.”

ตัวอย่าง: สนทนากลุ่มย่อย 2–3 คนในหัวข้อที่ครูให้ เช่น “สัตว์ที่หนูชอบ”

B1.5 – Use vocabulary and sentence structures appropriate to purpose and context.

Students begin to use familiar vocabulary (colors, numbers, names of objects) and simple sentence patterns to express themselves appropriately.

นักเรียนใช้คำศัพท์พื้นฐานถูกบริบท เช่น สี ตัวเลข ชื่อสิ่งของ และเริ่มพูดเป็นประโยคง่าย ๆ

Example: Vocabulary game: name objects or colors shown in pictures.

ตัวอย่าง: เกม “บอกคำตามภาพ” เช่น สี ผลไม้ สัตว์

Example: Conversation practice (“What do you see?” “What color is it?”).

ตัวอย่าง: สนทนา “What do you see?” หรือ “What color is it?”

Example: Picture-card activity: “This is a flower.” / “A red ball.”

ตัวอย่าง: ใช้บัตรคำภาพช่วยพูดประโยคสั้น ๆ เช่น “นี่คือดอกไม้”, “ลูกบอลสีแดง”

B1.8 – Ask and answer relevant questions to clarify understanding.

Students start to ask simple, related questions and respond appropriately to questions from the teacher or peers.

นักเรียนเริ่มถามคำถามสั้น ๆ และตอบคำถามง่าย ๆ ของครูหรือเพื่อน

Example: “Ask and answer” from picture prompts (“Who is in the picture?” “What are they doing?”).

ตัวอย่าง: กิจกรรม “ถาม-ตอบจากภาพ” เช่น “ใครอยู่ในภาพ?”, “เขากำลังทำอะไร?”

Example: After a story: “Why do you think he was happy?”

ตัวอย่าง: หลังฟังนิทาน ให้ถามว่า “ทำไมหนูคิดว่าเขาดีใจ?”

Example: “Teacher asks – student asks back” game (Teacher: “What fruit is this?” → Student: “Do you like it, teacher?”).

ตัวอย่าง: เล่นเกม “ครูถาม-นักเรียนถามกลับ” เช่น ครู: “นี่คือผลไม้อะไร?” → นักเรียน: “ครูชอบกินไหม?”

Reading Readiness -ทักษะการอ่าน

Students begin to notice pictures, symbols, and letters in their surroundings. They can recognize their own name or some letters and start to understand that “words have sounds” and “letters have meaning.”

นักเรียนเริ่มสังเกตรูปภาพ สัญลักษณ์ และตัวอักษรในสื่อรอบตัว จดจำชื่อ

ของตนเองหรือตัวอักษรบางตัวได้ เริ่มเข้าใจว่า “คำมีเสียง” และ “ตัวอักษรมีความหมาย”

B2.1 – Demonstrate understanding of texts, pictures, and symbols in familiar contexts.

Students recognize meaning from pictures, symbols, and familiar print. They can connect what they see with words they know.

นักเรียนเชื่อมโยงภาพหรือสัญลักษณ์กับคำที่รู้จัก เช่น โลโก้ ป้าย หรือชื่อของตนเอง

Example: Match pictures with printed words (“flower” with a picture of a flower).

ตัวอย่าง: เกม “จับคู่ภาพกับคำ” เช่น ภาพดอกไม้-คำว่า “ดอกไม้”

Example: Identify their own name from a name card.

ตัวอย่าง: ชี้ชื่อของตนเองจากบัตรชื่อ

Example: Describe what they see in storybooks (“A cat,” “It’s raining”).

ตัวอย่าง: อ่านภาพในนิทานแล้วพูดสิ่งที่เห็น เช่น “มีแมว”, “ฝนตก”

B2.2 – Demonstrate awareness that print carries meaning.

Students begin to understand that written words and symbols carry meaning and represent objects or ideas.

นักเรียนรู้ว่าคำบนป้ายหรือในหนังสือบอกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ชื่อ ผลไม้ หรือ คำทักทาย

Example: Read classroom labels (e.g., “Toilet,” “Teacher’s Table”).

ตัวอย่าง: อ่านป้ายในห้องเรียน เช่น ป้าย “ห้องน้ำ”, “โต๊ะครู”

Example: Point to specific words in books while the teacher reads (“Where is the word ‘cat’?”).

ตัวอย่าง: ให้ชี้คำในนิทานเมื่อครูอ่าน (“คำว่า ‘แมว’ อยู่ตรงไหน?”)

Example: “Find my name” activity—students identify their printed names.

ตัวอย่าง: ทำกิจกรรม “Find my name” ชื่อของตนเองบนกระดาน

B2.3 – Begin to recognize familiar words, letters, or their own name in print.

Students recognize familiar words or letters, especially the first letter

of their own names, and associate letters with sounds.

นักเรียนเริ่มรู้จักตัวอักษรไทยบางตัว โดยเฉพาะตัวแรกของชื่อ และจำคำง่าย ๆ ได้

Example: “Match the first letter” (M–Mina, K–Ken).

ตัวอย่าง: “จับคู่ตัวอักษรต้นชื่อ” เช่น “ม–มี”, “ก–แก้ว”

Example: Match word cards to pictures (cat, fish, house).

ตัวอย่าง: ใช้บัตรคำภาพ เช่น “แมว”, “ปลา”, “บ้าน” ให้ชี้และพูดตาม

Writing Readiness – การเขียน

Students begin to express their ideas through scribbling, drawing, or tracing lines. They practice fine motor skills to prepare for future writing and start to use pencils or crayons with increasing control.

นักเรียนเริ่มแสดงความคิดผ่านการขีดเขียน วาดภาพ หรือขีดเส้นตามแบบ ฝึกกล้ามเนื้อมือเล็กให้พร้อมสำหรับการเขียนในอนาคต เริ่มใช้ดินสอหรือสีได้คล่องขึ้น

B3.1 – Use writing and drawing to communicate ideas and feelings.

Students express their thoughts, feelings, and experiences through drawings or early writing. Their drawings represent ideas or stories they want to share.

นักเรียนวาดภาพหรือขีดเขียนแทนสิ่งที่อยากบอก เช่น วาดครอบครัว หรือสิ่งที่ชอบ

Example: Draw “My Favorite Thing” and explain what it is.

ตัวอย่าง: วาดภาพ “สิ่งที่หนูชอบ” แล้วพูดบอก

Example: Draw a picture based on a story they listened to.

ตัวอย่าง: วาดภาพตามเรื่องราวหลังฟังนิทาน

Example: Use symbols to represent meaning (a heart for love, sun for morning).

ตัวอย่าง: เขียนสัญลักษณ์แทนชื่อ เช่น ใช้รูปหัวใจแทน “รัก”

B3.2 – Demonstrate interest in writing and the mechanics of writing.

Students show interest in writing tools and begin developing pre-writing skills such as pencil grip, tracing, and hand control.

นักเรียนสนุกกับการเขียน ขีดเส้น วาดรูป หรือเล่นเกมลากเส้นโดยใช้เครื่องมือเขียนอย่างเหมาะสม

Example: Trace different lines (straight, curved, zigzag).

ตัวอย่าง: ลากเส้นตามรอย (เส้นตรง โค้ง ซิกแซก)

Example: Write or attempt to write their name.

ตัวอย่าง: เขียนชื่อหรืออักษรที่คุ้นเคยด้วยตนเอง

Example: Color within shapes, showing improved control.

ตัวอย่าง: ระบายสีในภาพโดยควบคุมมือได้ดีขึ้น

B3.3 – Use symbols, letters, and pictures to represent meaning.

Students use a combination of pictures, letters, and symbols to represent ideas or objects, showing an emerging understanding of written communication.

นักเรียนเริ่มใช้ภาพและตัวอักษรผสมกัน เช่น วาดรูปคนแล้วเขียนพยัญชนะตัวแรกของชื่อ

Example: Draw and write the first letter of a word (M – Mom, B – Ball).

ตัวอย่าง: วาดภาพแล้วเขียนพยัญชนะต้นของคำ เช่น “ม – แม่”, “บ – บ้าน”

Example: Add symbols to drawings (a heart for love, sun for morning).

ตัวอย่าง: วาดภาพพร้อมสัญลักษณ์ เช่น หัวใจแทน “รัก”, ดวงอาทิตย์แทน “เช้า”

Example: Use letter cards to label objects in their artwork.

ตัวอย่าง: ใช้บัตรตัวอักษรติดชื่อภาพในผลงานของตน

Level 2 - K.1

Listening – การฟัง

Students learn to listen attentively before, during, and after listening. They can ask simple questions to support understanding and recognize the purpose of listening in different situations. They also begin to notice tone of voice, facial expressions, and gestures to help them understand meaning and communicate appropriately.

นักเรียนเรียนรู้การฟังอย่างตั้งใจทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง สามารถตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อทำความเข้าใจ และรู้วัตถุประสงค์ของการฟังในแต่ละสถานการณ์ นักเรียนเริ่มสังเกตน้ำเสียง สีหน้า และท่าทางของผู้พูด เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายและสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

B1.1 – Demonstrate understanding of information and ideas

นักเรียนแสดงความเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังโดยตอบสนองอย่างเหมาะสม เช่น ทำตามคำสั่งหรือพูดซ้ำสิ่งที่ได้ยิน

Students show understanding by responding appropriately to what they hear, such as following directions or repeating information.

ตัวอย่าง / Exemple:

- ทำตามคำสั่ง 1-2 ขั้นตอนได้
Follows one- or two-step directions.
- พูดซ้ำหรือเล่าเรื่องสั้น ๆ ที่ได้ฟังมา
Repeats or retells a short part of a story.

B1.2 – Listen and respond to others

นักเรียนฟังคำพูดของผู้อื่นและตอบสนองอย่างเหมาะสมด้วยคำพูดหรือท่าทาง แสดงถึงความเข้าใจและการมีส่วนร่วม

Students listen and respond appropriately to others through words or gestures, showing understanding and participation.

ตัวอย่าง / Example:

- รอฟังจนเพื่อนพูดจบก่อนตอบ
Waits for a turn before responding.
- ตอบกลับสิ่งที่เพื่อนพูดอย่างสัมพันธ์กัน
Responds with related ideas to what a peer said.

B1.3 – Use listening strategies to understand

นักเรียนใช้กลยุทธ์ก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง เช่น ตั้งคำถาม พุดซ้ำ หรือเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้น

Students use strategies before, during, and after listening, such as asking questions, repeating, or predicting.

ตัวอย่าง / Example:

- ตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจ เช่น “ทำไมถึงเป็นแบบนี้?”
Asks “Why did that happen?” to clarify understanding.
- พุดซ้ำคำสำคัญที่ได้ยิน
Repeats key words to confirm understanding.

B1.4 – Identify purpose and audience

นักเรียนรู้ว่าการฟังมีจุดประสงค์ต่างกัน เช่น ฟังเพื่อเรียนรู้หรือเพื่อความสนุก และปรับพฤติกรรมการฟังให้เหมาะสมกับผู้พูด

Students understand that listening has different purposes—learning or enjoyment—and adjust their listening depending on the speaker.

ตัวอย่าง / Example:

- ตั้งใจฟังเมื่อตอนครูเล่านิทาน
Listens attentively during story time.

- ปรับท่าทางการฟังเมื่อผู้พูดเป็นครูหรือเพื่อน

Adjusts listening behavior depending on who is speaking.

B1.5 – Recognize verbal and non-verbal cues

นักเรียนสังเกตน้ำเสียง สีหน้า หรือท่าทางของผู้พูดเพื่อเข้าใจอารมณ์และความหมาย

Students notice tone, facial expression, and gestures to understand emotions and meaning.

ตัวอย่าง / Example:

- แยกอารมณ์จากน้ำเสียง เช่น เสียงตื่นเต้นหรือจริงจัง

Recognizes feelings from tone—excited or serious.

- พยักหน้า หรือทำตามท่าครูเพื่อแสดงว่าเข้าใจ

Nods or copies teacher's gestures to show understanding.

Speaking – การพูด

Students begin to express their thoughts, feelings, and experiences in a variety of situations. They start to identify the purpose of speaking—such as telling a story, sharing an idea, or asking for help—and recognize who their audience is, whether a teacher, friend, or group. Students use simple vocabulary and short sentences to communicate their ideas clearly and begin to use tone of voice, facial expressions, and gestures to support meaning. They also learn to organize their speech with a clear beginning, middle, and end, building confidence and effectiveness in their oral communication.

นักเรียนเริ่มเรียนรู้การ พูดเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ นักเรียนสามารถ ระบุวัตถุประสงค์ของการพูด เช่น พูดเพื่อเล่าเรื่อง แบ่งปัน หรือขอความช่วยเหลือ และเริ่มตระหนักถึง ผู้ฟัง เช่น เพื่อนหรือครู นักเรียนเลือกใช้ คำศัพท์ง่าย ๆ และประโยคสั้น ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ได้ชัดเจน พร้อมทั้งใช้น้ำเสียง สีหน้า และท่าทาง เพื่อช่วยสื่อความหมายได้ตรงจุด
เด็กยังฝึกการพูดอย่างมีลำดับ เช่น การเริ่มต้น กลาง และจบเรื่องราว เพื่อสร้างพื้นฐานการสื่อสารที่มั่นใจและชัดเจนในอนาคต

B2.1 – Speaking to Communicate Meaning

นักเรียนพูดสื่อสารความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของตนเองด้วยคำศัพท์ง่าย ๆ และประโยคสั้น ๆ

Students express ideas, feelings, and experiences using simple words and short sentences.

ตัวอย่าง / Exemple: พูดเล่าเรื่องจากภาพ, ขอความช่วยเหลือ, ตอบคำถามสั้น ๆ

B2.2 – Speaking for Different Audiences and Purposes

นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และผู้ฟังของการพูด เช่น พูดกับเพื่อน ครู หรือพูดต่อหน้ากลุ่ม

Students understand that speech changes depending on purpose and audience (friend, teacher, group).

ตัวอย่าง / Exemple: พูดทักทายเพื่อน, รายงานหน้าชั้น, พูดขอบคุณเมื่อได้รับของ

B2.3 – Using Vocabulary and Language Structures

นักเรียนใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ

Students use age-appropriate vocabulary and basic sentence structures in familiar contexts.

ตัวอย่าง / Exemple: พูดประโยคง่าย ๆ เช่น “ฉันชอบสีฟ้า”, “ฉันเล่นกับเพื่อน”, ใช้คำใหม่ที่เรียนในห้อง

B2.4 – Using Non-verbal Communication

นักเรียนใช้น้ำเสียง สีหน้า และท่าทางช่วยสื่อความหมายของคำพูด

Students use tone of voice, facial expressions, and gestures to enhance communication.

ตัวอย่าง / Example: ยิ้มเมื่อพูด, พยักหน้าแสดงว่าเข้าใจ, ใช้ท่าทางประกอบเวลาเล่าเรื่อง

Reading – การอ่าน

Students begin to use their prior knowledge and personal experiences to understand simple texts, including those that reflect different cultures. They learn to apply before-, during-, and after-reading strategies such as predicting, observing pictures, and recalling details. Students can identify the purpose of reading—for enjoyment, learning, or information—and start to notice basic text features such as titles, pictures, or repeated patterns. They also begin to develop awareness of different perspectives and cultural ideas presented in stories or informational texts.

นักเรียนเริ่มใช้ ความรู้เดิมและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อทำความเข้าใจข้อความง่าย ๆ รวมถึงเรื่องราวที่สะท้อนวัฒนธรรมต่าง ๆ นักเรียนเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ก่อน ระหว่าง และหลังการอ่าน เช่น การคาดเดาเนื้อหา การสังเกตรูปภาพ และการทบทวนสิ่งที่อ่านได้ นักเรียนสามารถ ระบุวัตถุประสงค์ของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อความสนุก เพื่อเรียนรู้ หรือเพื่อหาข้อมูล และเริ่มสังเกต องค์ประกอบของข้อความ เช่น ชื่อเรื่อง รูปภาพ หรือรูปแบบซ้ำ ๆ พร้อมทั้งเริ่มเข้าใจ มุมมองและแนวคิดทางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในเรื่องราวหรือข้อความที่อ่าน

B3.1 – Demonstrate understanding of texts

นักเรียนใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อเข้าใจข้อความง่าย ๆ ใช้กลยุทธ์อ่าน เช่น คาดเดาเนื้อหา สังเกตรูปภาพ และทบทวนสิ่งที่อ่าน

Students use prior knowledge to understand simple texts, predicting, noticing pictures, and reviewing what they read.

ตัวอย่าง / Example: เดาความหมายจากภาพ, บอกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน

B3.2 – Use reading strategies to make meaning

นักเรียนเริ่มใช้กลยุทธ์การอ่าน เช่น เเดาคำจากบริบทหรือภาพ เสียงพยัญชนะต้น และคำที่คุ้นเคย เพื่อช่วยทำความเข้าใจ

Students begin to use reading strategies such as using picture clues, beginning sounds, and familiar words to make meaning.

ตัวอย่าง / Example: ชี้คำที่รู้จักในหนังสือ, เดาคำจากภาพประกอบ

B3.3 – Recognize conventions and text features

นักเรียนสังเกตองค์ประกอบของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง หน้าปก ทิศทางการอ่าน และคำหรือวลีที่ซ้ำกัน

Students notice basic text features such as title, cover, reading direction, and repeated words or phrases.

ตัวอย่าง / Example: ชี้ชื่อเรื่อง, อ่านตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา, จำคำที่เห็นบ่อย ๆ

B3.4 – Respond to and reflect on texts

นักเรียนพูดถึงความรู้สึก ความคิด หรือประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน

Students share thoughts, feelings, or personal connections to what they read.

ตัวอย่าง / Example: พูดว่าสนุกหรือเศร้า, บอกว่าเคยเจอเหตุการณ์คล้ายในเรื่อง

Writing – การเขียน

Students begin to express their ideas through early writing forms, such as drawing, scribbling, or using letters and familiar words. They learn that writing has a purpose — to share thoughts, tell stories, or provide information. Students experiment with letter shapes, spacing, and directionality (left to right) to make their writing clearer and more readable. With teacher support, they begin to talk about and review their work, add simple details, and show pride in sharing their writing with others.

นักเรียนเริ่ม ถ่ายทอดความคิดของตนผ่านการเขียนเบื้องต้น เช่น การวาดภาพ ขีดเขียน หรือใช้ตัวอักษรและคำที่คุ้นเคย นักเรียนเรียนรู้ว่า “การเขียนมีจุดประสงค์” เช่น เพื่อแบ่งปันความคิด เล่าเรื่อง หรือให้ข้อมูล นักเรียนฝึกการเขียนจากซ้ายไปขวา การเว้นช่องไฟ และการเขียนตัวอักษรให้ชัดเจน เพื่อให้อ่านเข้าใจ

ง่ายมากขึ้น พร้อมทั้งได้รับการส่งเสริมให้ พูดคุย ทบทวน และเพิ่มเติมรายละเอียดในงานเขียนของตน ภายใต้คำแนะนำของครู และรู้สึกภูมิใจในการแบ่งปันผลงานกับผู้อื่น

B4.1 – Communicate ideas through writing

นักเรียนเริ่มถ่ายทอดความคิดของตนผ่านการเขียนเบื้องต้น เช่น การวาดภาพ ชีตเขียน หรือใช้ตัวอักษรและคำที่คุ้นเคย เริ่มเข้าใจว่าการเขียนมีจุดประสงค์ เช่น เพื่อเล่าเรื่อง แบ่งปัน หรือให้ข้อมูล

Students begin to express their ideas through early forms of writing such as drawing, scribbling, or using familiar letters and words, and understand that writing has a purpose – to tell stories, share ideas, or give information.

ตัวอย่าง / Exemple:

- วาดภาพและเขียนคำง่าย ๆ เพื่อเล่าเรื่อง (Draws and labels a picture to tell a story.)
- เขียนชื่อหรือคำที่รู้จัก (Writes their name or familiar words.)
- ชีตเขียนและอธิบายสิ่งที่เขียนได้ด้วยปากเปล่า (Makes marks and explains what they wrote.)
- เขียนข้อความสั้น ๆ เพื่อส่งถึงเพื่อนหรือครู (Writes a short message for a friend or teacher.)

B4.2 – Use writing conventions

นักเรียนฝึกใช้รูปแบบการเขียนพื้นฐาน เช่น เขียนจากซ้ายไปขวา การเว้นช่องไฟ การเขียนตัวอักษรชัดเจน และใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายวรรคตอนเบื้องต้น

Students begin to use basic writing conventions such as left-to-right directionality, spacing, clear letter formation, and simple punctuation marks.

ตัวอย่าง / Exemple:

- เขียนตัวอักษรจากซ้ายไปขวา (Writes letters from left to right.)

- เว้นช่องไฟระหว่างคำ (Uses spacing between words.)
- ใช้จุดหรือเส้นปิดท้ายประโยค (Uses a period or line to end a sentence.)
- พยายามเขียนตัวพิมพ์ใหญ่เมื่อต้นประโยคหรือชื่อ (Attempts to use capital letters at the beginning of sentences or names.)

B4.3 – Build vocabulary and spelling awareness

นักเรียนเริ่มใช้คำศัพท์ที่เรียนรู้ใหม่ ๆ ในการเขียน และสะกดคำง่าย ๆ จากเสียงที่ได้ยินหรือคำที่จดจำได้

Students begin to use new vocabulary in their writing and spell simple words using letter sounds or familiar patterns.

ตัวอย่าง / Example:

- เขียนคำจากเสียงที่ได้ยิน เช่น “cat”, “sun” (Writes words using letter sounds.)
- ใช้คำศัพท์ใหม่จากบทเรียนในงานเขียน (Uses new vocabulary from class in writing.)
- พยายามเขียนประโยคสั้น ๆ ด้วยคำที่รู้จัก (Attempts to write short sentences using known words.)

B4.4 – Reflect on and share their writing

นักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับงานเขียนของตนเอง ทบทวนสิ่งที่เขียน และเพิ่มรายละเอียดเมื่อได้รับคำแนะนำจากครู รู้สึกภูมิใจในการแบ่งปันผลงาน

Students talk about their writing, review what they have written, add details with teacher guidance, and show pride in sharing their work.

ตัวอย่าง / Example:

- พูดอธิบายงานเขียนของตน เช่น “หนูวาดแม่กับหมา” (Explains their writing, e.g., “I drew my mom and dog.”)
- เพิ่มรายละเอียดในภาพหรือคำเมื่อครูแนะนำ (Adds more details after teacher feedback.)
- แสดงผลงานให้เพื่อนดูและพูดถึงสิ่งที่เขียน (Shares their writing with classmates and talks about it.)

Level 3 - K.2

Listening – การฟัง

Students listen attentively to short words, simple sentences, and stories in Thai. They show understanding by following instructions, nodding, or responding with short verbal answers. They can follow classroom directions and enjoy listening to songs, stories, and rhymes. Students begin to notice the speaker's tone, facial expressions, and gestures to understand emotions and meaning.

นักเรียนตั้งใจฟังคำ ประโยคสั้นๆ และเรื่องราวในภาษาไทย แสดงความเข้าใจด้วยการทำตามคำสั่ง การพยักหน้า หรือการตอบด้วยคำพูดสั้น ๆ สามารถฟังคำสั่งในชั้นเรียนได้ และเพลิดเพลินกับการฟังเพลง นิทาน และคำคล้องจอง นักเรียนเริ่มสังเกตน้ำเสียง สีหน้า และท่าทางของผู้พูดเพื่อเข้าใจอารมณ์และความหมาย

Standards

B1.1: Listen and respond to familiar instructions and questions in Thai using actions or short replies.

ฟังและตอบสนองต่อคำสั่งหรือคำถามสั้น ๆ ได้ด้วยการกระทำหรือคำพูด

B1.2: Notice tone, facial expression, and gestures to understand feelings and meaning.

สังเกตน้ำเสียง สีหน้า และท่าทางเพื่อเข้าใจอารมณ์และความหมายของผู้พูด

B1.3 – Demonstrate appropriate listening behavior during conversations and group activities

นักเรียนแสดงความสามารถในการฟังและรอจังหวะพูดอย่างเหมาะสมระหว่างกิจกรรมสนทนา

B1.4 Ask and answer questions to seek clarification or further understanding.

ถามและตอบคำถามเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น

B1.5 Listen to and identify key information and ideas in stories, songs, or shared discussions.

ฟังและระบุข้อมูลสำคัญจากเรื่อง เพลง หรือการสนทนา

Examples

- During story time, the teacher reads “The Little Elephant and Friends”. Students point to the picture of the elephant when the teacher says the word “elephant.”

ครูเล่านิทาน “ช้างน้อยกับเพื่อน ” นักเรียนชี้ไปที่ภาพช้างเมื่อครูพูดคำว่า “ช้าง”

- While listening to the song “Hello”, students move their hands to perform the corresponding hello gesture.

ฟังเพลง “สวัสดี” แล้วขยับมือทำท่าสวัสดีประกอบ

- The student answers questions by observing the teacher’s tone of voice, facial expressions, and gestures.

เด็กตอบคำถามโดยสังเกตจากน้ำเสียง สีหน้า และท่าทางของครู

- The student follows simple instructions given by the teacher, such as standing up, sitting down, or clapping hands.

นักเรียนทำตามคำสั่งง่าย ๆ ของครูได้ เช่น ลุกขึ้น นั่งลง หรือตบมือ

Speaking – การพูด

Students use short Thai words and sentences to greet, introduce themselves, and communicate in various classroom situations, such as requesting items, answering simple questions, and telling short stories. Students begin to use rhythm, tone, and gestures to support meaning and practice speaking politely.

นักเรียนใช้คำ และประโยคภาษาไทยสั้น ๆ เพื่อทักทาย แนะนำตนเอง และสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน เช่น การขอสิ่งของ การตอบคำถามง่าย

ๆ และการเล่าเรื่องสั้น ๆ นักเรียนเริ่มใช้จังหวะ น้ำเสียง และท่าทางช่วยสื่อความหมาย พร้อมฝึกพูดอย่างสุภาพ

Standards

B1.3: Use simple Thai words and phrases to greet, request, or describe familiar things.

ใช้คำหรือวลีสั้น ๆ เพื่อทักทาย ขอร้อง หรือบรรยายสิ่งรอบตัว

B1.4: Use facial expressions, tone, and gestures to support meaning when speaking.

ใช้สีหน้า น้ำเสียง และท่าทางประกอบการพูดเพื่อช่วยให้สื่อความหมายได้ชัดเจน

B1.5: The student can ask and answer short questions appropriately during conversations.

สามารถถามและตอบคำถามสั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสมระหว่างการสนทนา

D1.1: Use polite forms when speaking with teachers and peers.

ใช้คำพูดสุภาพเมื่อติดต่อสื่อสารกับครูหรือเพื่อน

Examples

- “Hello! / Thank you! / Sorry!”

“สวัสดีค่ะ / ขอบคุณค่ะ / ขอโทษครับ”

- “My name is

พูดชื่อของตนเอง “หนูชื่อ.....ค่ะ”

- “I like pink.”

พูดบอกสิ่งที่ชอบ “หนูชอบสีชมพู”

- “Can I have a crayon, please?”

พูดขอสิ่งของ “ขอสีหน่อยได้ไหม”

- “Yesterday I went to the zoo and saw a very tall giraffe.”

พูดเล่าเรื่องสั้น ๆ “เมื่อวานหนูไปสวนสัตว์ เห็นยีราฟตัวสูงมาก”

Reading – การอ่าน

Students begin to recognize and remember Thai consonants, vowels, and familiar simple words, such as their own name, classroom words, and words from stories, songs, or illustrations. Students can match words with pictures, listen to and recite rhymes, and notice repeated words in stories or songs. They can read simple words combining consonants with the vowels “อา” and “อะ,” and match these words with corresponding pictures.

นักเรียนเริ่มจำแนกและจดจำ พยัญชนะไทย สระ และคำง่าย ๆ ที่คุ้นเคย เช่น ชื่อของตนเอง คำในห้องเรียน และคำปรากฏในนิทาน เพลง หรือภาพประกอบ นักเรียนสามารถ จับคู่คำกับภาพ ฟังและท่องคำคล้องจอง และสังเกตคำซ้ำในเรื่องราวหรือเพลง นักเรียนสามารถอ่านคำง่าย ๆ ที่ผสมพยัญชนะกับสระ “อา” และ “อะ” พร้อมจับคู่คำกับภาพ

Standards

C1.1: Match Thai letters/words with pictures (e.g., “ตา” → รูปตา, “มะระ” → รูปมะระ)

C1.2: Recognize and read familiar words with “อา” and “อะ” in stories or songs

C1.3: Begin decoding simple syllables combining consonants and vowels (อา, อะ)

Examples

- **Vowel “อา”:** Read words ตา, มา, หา, นา, ปา

สระ “อา”: อ่านคำ ตา, มา, หา, นา, ปา

- **Vowel “อะ”:** Read words บะ, กะ, มะ, จะ, ปะ

สระ “อะ”: อ่านคำ บะ, กะ, มะ, จะ, ปะ

- Match words with pictures, for example: “ตา” → picture of an eye, “มะ” → picture of a mango

จับคู่คำกับภาพ เช่น “ตา” → รูปตา, “มะ” → รูปมะม่วง

- Recite repeated words in stories or songs, for example: “นานา”, “ลาลา”

ท่องคำซ้ำในนิทาน/เพลง เช่น “นานา”, “ลาลา”

- Notice repeated words in short stories, for example: “มา มา”, “ทา ทา”

สังเกตคำซ้ำในเรื่องสั้น ๆ เช่น “มา มา”, “ทา ทา”

Writing – การเขียน

Students express their ideas through drawing, scribbling, tracing Thai letters, and writing simple words, such as their own name or familiar words from daily life. They use symbols and pictures to convey meaning and begin labeling their artwork with words.

นักเรียนแสดงความคิดผ่านการวาดภาพ การขีดเขียน การคัดตามรอยพยัญชนะ และการเขียนคำง่าย ๆ เช่น ชื่อของตนเอง หรือคำที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน นักเรียนใช้สัญลักษณ์และรูปภาพเพื่อสื่อความหมายและเริ่มเขียนคำกำกับภาพในงานศิลปะ

Standards

D1.1: Use drawing, labeling, or tracing to express ideas and experiences.

ใช้การวาดภาพ เขียนคำกำกับ หรือคัดตามรอยเพื่อสื่อความคิดหรือประสบการณ์

D1.2: Copy or trace familiar Thai letters (1–3 strokes).

คัดตามรอยพยัญชนะไทยที่คุ้นเคยได้

D1.3: Write own name or simple words with teacher’s support.

เขียนชื่อของตนเองหรือคำง่าย ๆ ได้โดยมีครูช่วย

D2.1: Share writing or drawings during show-and-tell activities.

นำเสนอผลงานวาดภาพหรือคำที่เขียนในกิจกรรมเล่าเรื่อง

Examples

- Draw a family picture and label it with “Dad, Mom, Me.”

วาดภาพครอบครัว เขียนคำกำกับ “พ่อ แม่ หนู”

- Trace Thai consonants after the teacher.

เขียนพยัญชนะไทย ตามครูได้

- Write their own name on their artwork.

เขียนชื่อของตนเองบนผลงาน

- Write simple words from a story, such as “house” and “fish.”

เขียนคำง่าย ๆ จากนิทาน เช่น “บ้าน”, “ปลา”

Level 4 - K.3

Listening – การฟัง

Students listen attentively in various situations, showing understanding through actions, words, or expressions. They use tone and gestures to interpret meaning, ask for clarification when needed, and take turns speaking and listening with respect. Listening helps them build vocabulary, connect ideas, and express thoughts clearly.

นักเรียนตั้งใจฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงความเข้าใจผ่านการกระทำ คำพูด หรือสีหน้า ใช้น้ำเสียงและท่าทางช่วยตีความหมาย ถ้าไม่เข้าใจสามารถขอให้ช่วยอธิบายหรือฟังซ้ำได้ รู้จักผลัดกันพูดและฟังด้วยความเคารพ การฟังช่วยให้นักเรียนเพิ่มคำศัพท์ เชื่อมโยงความคิด และสื่อสารความคิดของตนได้ชัดเจนขึ้น

B1.1 – Effective Listening Skills / ทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

Children listen to stories, songs, or instructions and show they understand by pointing, nodding, or talking. They can ask simple questions or repeat words they hear.

เด็กฟังนิทาน เพลง แล้วแสดงความเข้าใจด้วยการชี้ พยักหน้า หรือพูดซ้ำ สามารถตั้งคำถามง่าย ๆ หรือพูดซ้ำคำที่ได้ยิน และปฏิบัติตามคำแนะนำง่าย ๆ ได้
แก้ภาษาอังกฤษ กับเพิ่มเติมตัวอย่าง

Examples / ตัวอย่าง:

- Points to a picture after hearing a story question: “Where is the dog?”

ชี้ไปที่ภาพเมื่อครูถาม เช่น “สุนัขอยู่ไหน?”

- Repeat simple words from the story: “ball, jump, run.”

พูดซ้ำคำง่าย ๆ จากเรื่อง เช่น “ลูกบอล กระโดด วิ่ง”

B1.2 – Listening Strategies (Before/During/After) / กลยุทธ์การฟัง

Before listening / ก่อนฟัง: Look at pictures, guess what will happen.

ดูภาพและเดาว่าจะเกิดอะไรขึ้น

During listening / ระหว่างฟัง: Listen carefully, follow gestures, ask for help if confused.

ตั้งใจฟัง ดูท่าทางผู้พูด และขอความช่วยเหลือด้วยการ.....ถ้าไม่เข้าใจ

After listening / หลังฟัง: Retell story using pictures or words, point to favorite part.

เล่าเรื่องโดยใช้ภาพหรือคำพูด ขึ้นส่วนที่ชอบ

Speaking – การพูด

Children use words to share their needs, ideas, and feelings with others in familiar situations. They take part in conversations, songs, and group activities, learning to take turns speaking and listening. Children use simple sentences and learn new words to describe their experiences. They use facial expressions, gestures, and tone of voice to make their meaning clear. When speaking, they show confidence, kindness, and respect for others. Through everyday talk, children develop their language, learn to express themselves, and build positive relationships with people around them.

เด็ก ๆ ใช้คำพูดเพื่อสื่อสารความต้องการ ความคิด และความรู้สึกของตนเอง ในสถานการณ์ที่คุ้นเคย มีส่วนร่วมในการสนทนา ร้องเพลง หรือทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน โดยเรียนรู้การพูดและฟังตามลำดับ เด็กพูดเป็นประโยคง่าย ๆ และค่อย ๆ เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพื่ออธิบายสิ่งที่พบเห็นหรือประสบการณ์ของตนเอง ใช้สีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้ชัดเจน แสดงความมั่นใจ ความสุภาพ และความเคารพเมื่อพูดกับผู้อื่น ผ่านการพูดในชีวิตประจำวัน เด็กจึงได้พัฒนาทักษะภาษา เรียนรู้การแสดงออก และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง

B1.3 – Speaking Purposes and Strategies / วัตถุประสงค์และกลยุทธ์การพูด

Children speak to share ideas, feelings, or experiences with friends and teachers. They take turns and try to stay on topic.

เด็กพูดเพื่อแบ่งปันความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์กับเพื่อนและครู รู้จักผลัดกันพูดและพยายามพูดตรงเรื่อง

Examples / ตัวอย่าง:

- Purpose / วัตถุประสงค์: Say what they did, show feeling, ask a question.

บอกสิ่งที่ทำพูด
- แสดงความรู้สึก หรือถามคำถาม
- Strategy / กลยุทธ์: Listen first, speak slowly, one idea at a time.

ฟังก่อนพูด พูดช้า ๆ ทีละความคิด

B1.4 – Oral & Non-Verbal Strategies / น้ำเสียง ท่าทาง ภาษากาย

Children use voice, gestures, and facial expressions to help others understand.

เด็กใช้น้ำเสียง ท่าทาง และสีหน้า เพื่อช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจ

Examples / ตัวอย่าง:

- Speaks loud enough to be heard, uses hand gestures.

พูดให้ได้ยิน ใช้ท่าทางประกอบ

- Smiles or nods to show attention.

ยิ้มหรือพยักหน้าเพื่อแสดงความสนใจ

B1.5 – Word Choice & Grammar in Speaking / การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์

Children use familiar words and short sentences to make meaning clear.

เด็กใช้คำที่รู้จักและประโยคสั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย

Examples / ตัวอย่าง:

- Uses simple order words: first, then, last.

ใช้คำเรียงลำดับง่าย ๆ เช่น ก่อน ต่อไป สุดท้าย

- Uses simple sentences to tell ideas or feelings.

ใช้ประโยคสั้น ๆ บอกความคิดหรือความรู้สึก

Reading – การอ่าน

Students enjoy listening to and looking at books, stories, songs, and poems. They begin to recognize letters, familiar words, and sounds, using pictures to help them understand meaning. Through shared reading and storytelling, they talk about what they see and hear, make predictions, and retell parts of a story in their own way. Children learn that print carries meaning, and that pictures and words work together to tell a story. They show curiosity about books and begin to connect stories to their own experiences and feelings.

เด็ก ๆ สนุกกับการฟังและดูหนังสือ นิทาน เพลง หรือบทกลอน เริ่มรู้จักตัวอักษร เสียง และคำที่คุ้นเคย โดยใช้ภาพช่วยให้เข้าใจความหมายได้ดีขึ้น ผ่านการอ่านร่วมกับครู เด็กพูดถึงสิ่งที่เห็นและได้ยิน คาดเดาเรื่องราว และเล่าเรื่องบางส่วนด้วยคำของตนเอง เด็กเรียนรู้ว่าตัวหนังสือมีความหมาย และภาพกับคำช่วยกันเล่าเรื่องได้ เด็กแสดงความสนใจในหนังสือ และเริ่มเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่านกับประสบการณ์และความรู้สึกของตนเอง

B2.1 – Phonics & Word Reading/Spelling / การประสมเสียงอ่านคำและสะกดคำ

Students recognize letters and simple words, and begin to blend sounds to read or spell short familiar words.

เด็กเริ่มรู้จักตัวอักษรและคำง่าย ๆ รวมถึงประสมเสียงเพื่ออ่านหรือสะกดคำสั้น ๆ ที่คุ้นเคย

Examples / ตัวอย่าง:

- Blend sounds to read “cat” / แยกเสียงและอ่าน “cat”
- Spell simple words using sounds: c-a-t → cat / สะกดคำง่าย ๆ ตามเสียง

B2.5 – Fluency & Expression / การอ่านคล่องและมีน้ำเสียง

Students read familiar words or short sentences smoothly and begin to read aloud with expression.

เด็กอ่านคำหรือประโยคสั้น ๆ ที่คุ้นเคยได้ลื่นไหล และเริ่มอ่านออกเสียงมีน้ำเสียง

Examples / ตัวอย่าง:

- Reads “The dog runs fast” with expression / อ่าน “The dog runs fast” ด้วยน้ำเสียง
- Reads short rhymes or songs aloud / อ่านบทกลอนหรือเพลงสั้น ๆ ออกเสียง

C1.1 – Comprehension of Short Texts / ทำความเข้าใจข้อความสั้น

Students understand simple stories or sentences using familiar words, pictures, and prior knowledge.

เด็กเข้าใจเรื่องสั้นหรือประโยคง่าย ๆ โดยใช้คำที่คุ้นเคย ภาพ และความรู้เดิม

Examples / ตัวอย่าง:

- Answers questions about a short story / ตอบคำถามจากเรื่องสั้น
- Recognizes main characters and events / บอกตัวละครและเหตุการณ์หลัก

C1.4 – Visuals & Design / ภาพและการออกแบบ

Students use pictures and illustrations to understand meaning in texts.

เด็กใช้ภาพและรูปประกอบช่วยทำความเข้าใจข้อความ

Examples / ตัวอย่าง:

- Looks at pictures to predict story events / ดูภาพและทายเหตุการณ์ของเรื่อง

C3.2 – Making Inferences / การอนุมานง่าย

Students guess simple ideas from pictures and text.

เดาเดาความหมายง่าย ๆ จากภาพและข้อความ

Examples / ตัวอย่าง:

- “The girl is smiling. She must be happy.” / “เด็กผู้หญิงยิ้มอยู่ เธอต้องมีความสุขแน่ ๆ”

C3.6 – Analysis & Personal Response / การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นส่วนตัว

Students share feelings or thoughts about stories, characters, or situations.

เด็กแบ่งปันความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ตัวละคร หรือเหตุการณ์

Examples / ตัวอย่าง:

- “I like the dog because it is friendly.” / “ฉันชอบหมาเพราะมันเป็นมิตร”

Writing – การเขียน

Students can draw or write to show their ideas, feelings, and experiences. They use pictures, letters, familiar words, or short sentences. Students think about what they want to communicate and try to organize their ideas. They can talk about their drawings or writing and share them with teachers and friends. Children begin to show their own voice and ideas in their work and enjoy expressing themselves in different ways.

เด็ก ๆ สามารถวาดภาพหรือเขียนเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของตนเอง ใช้ภาพ ตัวอักษร คำที่รู้จัก หรือประโยคสั้น ๆ คิดเกี่ยวกับสิ่งที่อยากสื่อสารและพยายามจัดเรียงความคิด สามารถพูดถึงภาพวาดหรือข้อความของตนเองและแบ่งปันให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง เริ่มแสดงมุมมองและความคิดของตนเองในงาน และสนุกกับการแสดงออกด้วยวิธีต่าง ๆ

B1.1 – Drawing and Writing to Express Ideas

Uses drawing or writing to show ideas, feelings, and experiences.

ใช้วาดหรือเขียนเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์

Examples / ตัวอย่าง:

- Draw a picture of your family or pet and tell the teacher/friends who it is and what they are doing. / วาดรูปครอบครัวหรือสัตว์เลี้ยง แล้วบอกครู/เพื่อนว่าเป็นใคร ทำอะไร

B1.2 – Using Symbols, Letters, or Words

Uses symbols, letters, or simple words to convey meaning.

ใช้สัญลักษณ์ ตัวอักษร หรือคำง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมาย

Examples / ตัวอย่าง:

- Write your name under a picture. / เขียนชื่อของตนเองใต้ภาพ
- Draw a symbol to represent a word (sun). / วาดสัญลักษณ์แทนคำ เช่น = sun

B1.3 – Talking About Your Work

Talks about their drawing or writing so others can understand.

พูดอธิบายงานของตนเองให้เพื่อนหรือครูเข้าใจ

Examples / ตัวอย่าง:

- Explain a drawing to classmates: “The cat is sleeping.” / อธิบายภาพที่วาดให้เพื่อนฟัง เช่น “แมวกำลังนอนอยู่”

B1.4 – Using Simple Sequence

Uses simple sequence to tell a story from pictures.

ใช้การลำดับเรื่องราวง่าย ๆ จากภาพ

Examples / ตัวอย่าง:

- Arrange 3 pictures in order and tell the story. / จัดภาพ 3 ภาพเป็นเรื่องราว แล้วเล่าเรื่อง

Level 5 - P.1

Listening – การฟัง

Students listen carefully to understand both words and meaning shown through tone and gestures. They follow directions, ask questions when unsure, and use clues to make sense of what they hear. They listen politely, take turns speaking, and respond with respect during conversations or group activities.

นักเรียนฟังอย่างตั้งใจเพื่อเข้าใจทั้งคำพูดและความหมายที่สื่อผ่านน้ำเสียงและท่าทาง ปฏิบัติตามคำสั่ง ถามเมื่อไม่เข้าใจ และใช้เบาะแสเพื่อช่วยตีความหมาย ฟังอย่างสุภาพ รู้จักผลัดกันพูด และตอบสนองด้วยความเคารพระหว่างการสนทนาหรือทำกิจกรรมกลุ่ม

Strand - ตัวชี้วัด

B1.1 Effective Listening Skills — การฟังที่มีประสิทธิภาพ

B1.2 Listening strategies for Comprehension — กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.1

- Listen to a friend's holiday story and take turns telling their own holiday stories. The students listen carefully and ask one question about the story, such as "Where did you go?" or "Did you have fun?"

ฟังเพื่อนเล่าเรื่องวันหยุด

นักเรียนผลัดกันเล่าเรื่องวันหยุดของตนเอง เพื่อน ๆ ฟังอย่างตั้งใจ แล้วตั้งคำถาม 1 ข้อเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น “ไปที่ไหนมา?” หรือ “สนุกไหม?”

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.2

Listen to a short clip and answer questions.

Before listening, guess the story from the clip title. While listening, note down key words. After listening, answer questions about the content.

ฟังเรื่องจากคลิปสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม

ก่อนฟังเดาเรื่องจากชื่อคลิป ระหว่างฟังจดคำสำคัญ หลังฟังตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา

Speaking – การพูด

Students can speak appropriately according to their purpose and audience, such as telling a story, expressing opinions, or asking questions. They know when to speak and when to listen, and use strategies including words, tone of voice, facial expressions, and gestures to communicate clearly. In addition, they can choose new vocabulary, use correct grammar, and connect sentences appropriately to express their ideas clearly, concisely, and naturally.

นักเรียนสามารถพูดได้อย่างเหมาะสมตามจุดประสงค์และผู้ฟัง เช่น เล่าเรื่อง แสดงความเห็น หรือถามคำถาม โดยรู้ว่าควรพูดเมื่อใดและฟังเมื่อใด พร้อมใช้ กลยุทธ์ทั้งคำพูด น้ำเสียง สีหน้า และท่าทางช่วยสื่อสารให้เข้าใจชัดเจน นอกจากนี้ ยังสามารถเลือกใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ และเชื่อม ประโยคอย่างเหมาะสม เพื่อสื่อสารความคิดได้อย่างชัดเจน กระชับ และเป็น ธรรมชาติ

Strand - ตัวชี้วัด

B1.3 – Speaking Purposes and Strategies - วัตถุประสงค์และกลยุทธ์การพูด

B1.4 – Oral and Non-Verbal Communication Strategies - กลยุทธ์การสื่อสาร ด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา

B1.5 – Word Choice, Syntax, and Grammar in Oral Communication - การ เลือกใช้คำ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสารด้วยวาจา

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.3

Telling the story of "My Favorite Toy"

Students give short speeches in front of their classmates (informal context). The teacher lets them know when to speak, pause, or pass on to a friend.

บอกเล่าเรื่อง “ของเล่นที่ฉันชอบ”

นักเรียนพูดสั้น ๆ หน้าเพื่อนในห้อง (บริบทไม่เป็นทางการ) โดยครูสอนให้รู้ว่าเมื่อไร ควรพูด หยุด หรือส่งต่อให้เพื่อนพูดต่อ

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.4

Express emotions with gestures.

The teacher says emotion words such as "happy," "sad," or "angry."
Students make facial expressions and gestures to illustrate the emotion.
Then, their peers guess the emotion.

แสดงอารมณ์ด้วยท่าทาง

ครูพูดคำอารมณ์ เช่น “ดีใจ”, “เสียใจ”, “โกรธ” ให้นักเรียนแสดงสีหน้าและท่าทางประกอบ จากนั้นเพื่อน ๆทายว่าเป็นอารมณ์ใด

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.5

Introduce My Friend

Students work in pairs and introduce their friends in simple sentences, such as "This is my friend. He likes cats and drawing." They use new vocabulary and conjunctions such as "and" and "because."

แนะนำเพื่อนของฉัน

นักเรียนจับคู่กัน แล้วพูดแนะนำเพื่อนของตนเป็นประโยคง่าย ๆ เช่น “นี่คือเพื่อนของฉัน เขาชอบแมวและชอบวาดรูป” โดยใช้คำศัพท์ใหม่และคำเชื่อม เช่น “และ”, “เพราะว่า”

Reading – การอ่าน

Students read simple and familiar texts such as short stories, rhymes, and simple information passages. They use pictures, sounds, and familiar words to help them understand meaning. Students recognize letters, common sight words, and simple sentence patterns. They begin to make predictions and retell the main idea of what they read or hear. Pictures and illustrations are used to support comprehension, and students express their thoughts or feelings about the story in simple words.

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องสั้น ๆ กลอน หรือข้อความง่าย ๆ ที่คุ้นเคยได้ โดยใช้ภาพ เสียง และคำที่รู้จักเพื่อช่วยทำความเข้าใจ นักเรียนรู้จักตัวอักษร คำพื้นฐาน และรูปแบบประโยคง่าย ๆ เริ่มคาดเดาเนื้อเรื่อง และสามารถเล่าใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านหรือฟังได้โดยใช้คำของตนเอง ใช้ภาพประกอบช่วยในการเข้าใจความหมาย และสามารถพูดถึงความคิดหรือความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่อ่านได้

Strand - ตัวชี้วัด

B2.1 – Listening Strategies for Comprehension-กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

C1.1 – Using Foundational Knowledge and Skills to Comprehend Texts - การใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจข้อความ

C1.2 – Text Forms & Genres - รูปแบบและประเภทข้อความ

C1.3 – Text Patterns and Features - รูปแบบและคุณลักษณะของข้อความ

C1.4 – Visual Elements of Texts - องค์ประกอบภาพของข้อความ

C1.6 – Point of View - มุมมอง

C3.2 – Making Inferences - การอนุมาน

C3.6 – Analysis and Response - การวิเคราะห์และการตอบสนอง

Examples – พุทธิกรรมสำหรับการประเมิน B2.1

คำที่ฉันรู้ช่วยฉันได้”

ให้นักเรียนอ่านประโยคสั้น ๆ ที่มีคำยาก 1–2 คำ แล้วใช้คำหรือรูปประโยครอบข้าง เดาใจความของคำยากนั้น

Examples – พุทธิกรรมสำหรับการประเมิน C1.1

จับคู่ข้อความ”

แจกกระดาษ 3 แบบ (เรื่องสั้น / ข่าว / ป้ายประกาศ) ให้นักเรียนจับคู่ชื่อประเภท ข้อความกับตัวอย่างที่ถูกต้อง

Examples – พุทธิกรรมสำหรับการประเมิน C1.2

“หาโครงสร้างในเรื่อง”

ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ แล้วระบุส่วน ต้น–กลาง–จบ หรือ ปัญหา–ทางแก้–ผลลัพธ์

Examples – พุทธิกรรมสำหรับการประเมิน C1.3

“หาโครงสร้างในเรื่อง”

ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ๆ แล้วระบุส่วน ต้น-กลาง-จบ หรือ ปัญหา-ทางแก้-ผลลัพธ์

“ภาพเล่าเรื่อง”

ให้นักเรียนดูภาพในหนังสือนิทานหรือโปสเตอร์ แล้วบอกว่าภาพนี้ช่วยให้เข้าใจข้อความอย่างไร

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.4

“ภาพเล่าเรื่อง”

ให้นักเรียนดูภาพในหนังสือนิทานหรือโปสเตอร์ แล้วบอกว่าภาพนี้ช่วยให้เข้าใจข้อความอย่างไร

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.6

“ถ้าเป็นฉันจะพูดอย่างไร”

ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากมุมมอง “ผู้เล่าเรื่อง” แล้วลองเขียนใหม่จากมุมมองของ “ตัวละครอีกฝ่าย”

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C3.2

“อ่านระหว่างบรรทัด”

ครูอ่านข้อความที่ไม่ได้บอกตรง ๆ เช่น “เด็กชายเดินก้มหน้า น้ำตาคลอ”

ให้นักเรียนบอกว่า “เกิดอะไรขึ้น” หรือ “เขารู้สึกอย่างไร”

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C3.6

“อ่านแล้วตอบใจ”

หลังอ่านเรื่องหรือคู่มือสั้น ๆ ให้นักเรียนพูดหรือเขียนตอบว่า “ชอบ / ไม่ชอบ เพราะอะไร”

Writing – การเขียน

Students can write simple texts such as short stories, sentences about their day, or labels for pictures. They think about what they want to say and who will read it. Students put their ideas in order and write them down using familiar words and simple sentences. They can check their writing and make small changes to improve it. Students share their writing

with teachers and classmates and begin to show their own ideas in their words.

นักเรียนสามารถเขียนข้อความง่าย ๆ เช่น เรื่องสั้น ประโยคเกี่ยวกับวันของตนเอง หรือคำอธิบายภาพ คิดเกี่ยวกับสิ่งที่อยากสื่อสารและผู้ที่อ่านงานของตน จัดลำดับความคิดและเขียนลงบนกระดาษโดยใช้คำที่รู้จักและประโยคง่าย ๆ ตรวจสอบงานเขียนและแก้ไขเล็กน้อยให้ดีขึ้น แบ่งปันงานเขียนกับครูและเพื่อน ๆ และเริ่มแสดงความคิดของตนเองในงานเขียน

Strand - ตัวชี้วัด

D2.1 – Producing Drafts - การผลิตแบบร่าง

D2.2 – Printing - การพิมพ์

D2.5 – Editing and Proofreading - การแก้ไขและพิสูจน์อักษร

D3.1 – Producing Final Texts - การผลิตข้อความขั้นสุดท้าย

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.1

- นักเรียนร่างความเรียงสั้น ๆ 3–5 ประโยค เรื่อง “สิ่งที่ฉันชอบ” โดยเขียนเป็นย่อหน้าเดียว เช่น ฉันชอบปลูกต้นไม้ เพราะทำให้บ้านสวยและอากาศสดชื่น ทุกเช้าฉันจะรดน้ำและดูต้นไม้โต ฉันรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่เห็นมันออกดอก

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.2

- นักเรียนเขียนสิ่งที่ฉันชอบ นักเรียนเขียนความเรียงสั้น ๆ 3–5 ประโยค เขียนตัวอักษรถูกต้อง ขนาดสม่ำเสมอ อยู่ในบรรทัด และเว้นระยะห่างพอดี เรื่องเล่าเน้นความคิดส่วนตัว เช่น ทำไมถึงชอบสิ่งนั้น

Level 6 - P.2

Listening – การฟัง

Students listen carefully and understand what they hear in various situations. They follow simple instructions, stories, and conversations, using tone of voice and body language for meaning. They apply listening strategies before, during, and after listening — thinking about what they know, focusing on key words, and asking questions when needed. When unsure, they ask for clarification politely. They show respect by listening without interrupting, looking at the speaker, and responding thoughtfully. They share ideas confidently and show good listening manners in both small and large group discussions.

นักเรียนตั้งใจฟังและเข้าใจสิ่งที่ได้ยินในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถทำตามคำสั่งง่าย ๆ ฟังเรื่องราวและบทสนทนาได้ โดยใช้โทนเสียงและภาษากายเพื่อช่วยในการตีความหมาย นักเรียนใช้กลยุทธ์การฟังก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง เช่น คิดเชื่อมโยงกับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว จดจำคำสำคัญ และตั้งคำถามเมื่อไม่เข้าใจ เมื่อไม่แน่ใจสามารถขอให้พูดซ้ำหรืออธิบายสิ่งที่เข้าใจไปแล้วอย่างสุภาพ นักเรียนแสดงความเคารพโดยไม่พูดแทรก มองหน้าผู้พูด และตอบสนองอย่างมีมารยาท ฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างมั่นใจ ทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ โดยมีมารยาทในการฟังที่ดีในทุกสถานการณ์

B1.1 – Effective Listening Skills

Use effective listening skills, including asking relevant questions, restating what they heard, and showing interest, in conversations and classroom activities.

ใช้ทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ตั้งคำถามที่เกี่ยวข้อง พูดซ้ำสิ่งที่ได้ยิน และแสดงความสนใจ ในการสนทนาและกิจกรรมห้องเรียน

- *Example:* Asks a question from the story: “Who took Nu-Daeng to lunch?”

ตัวอย่าง: ตั้งคำถามจากเรื่องที่ฟัง เช่น “ใครพาหนูแดงไปทานข้าว?”

- *Example:* Restates key ideas from listening.

ตัวอย่าง: เล่า/สรุปเรื่องจากการฟัง เช่น “บ้านหลังหนึ่งเป็นบ้านที่ ...”

B1.2 – Listening Strategies (Before/During/After)

Identify and use strategies to comprehend oral and non-verbal messages and recognize when the message is difficult to understand.

ระบุและใช้กลยุทธ์เพื่อทำความเข้าใจสารทั้งทางวาจาและอวัจนภาษา และ
รู้ตัวเมื่อข้อความยากต่อความเข้าใจ

- *Before listening:* set a purpose; preview title/pictures; predict.

ก่อนฟัง: ตั้งจุดประสงค์ เดาเนื้อเรื่องจากชื่อ/ภาพ

- *During listening:* focus on key words; take brief notes; ask for repetition/clarification.

ระหว่างฟัง: ตั้งใจฟัง จับคำสำคัญ จดสั้น ๆ ขอให้พูดซ้ำ/อธิบายเพิ่ม

- *After listening:* retell; check predictions; identify unclear parts.

หลังฟัง: เล่าเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา ระบุส่วนที่ยังไม่ชัดเจน

Speaking – การพูด

Students speak clearly and share ideas in conversations, discussions, and presentations. They use suitable words, tone, and body language to express meaning. They choose words that fit the topic and audience, speak in complete sentences, and show confidence. Students listen to others, respond politely, and use facial expressions and gestures to make their speech clear and engaging.

นักเรียนพูดอย่างชัดเจนและแบ่งปันความคิดในบทสนทนา การอภิปราย และการนำเสนอ ใช้คำ น้ำเสียง และภาษากายที่เหมาะสมเพื่อสื่อความหมาย เลือก

ใช้คำให้เหมาะกับหัวข้อและผู้ฟัง พูดเป็นประโยคสมบูรณ์และมั่นใจในการพูด ฟังผู้อื่น ตอบสนองอย่างสุภาพ และใช้สีหน้า ท่าทางเพื่อให้การพูดชัดเจนและน่าสนใจยิ่งขึ้น

B1.3 – Speaking Purposes and Strategies

Identify purpose/audience and use turn-taking, staying on topic, and clear sequencing to communicate meaning.

ระบุวัตถุประสงค์/ผู้ฟัง และใช้การผลัดกันพูด พูดตรงประเด็น และลำดับเหตุการณ์อย่างชัดเจน

- *Examples of purposes:* tell a story, explain, invite/persuade, report.

ตัวอย่างวัตถุประสงค์: เล่าเรื่อง อธิบาย ชวน/ชักชวน รายงาน

- *Examples of strategies:* wait and listen; no interrupting; speak in simple order.

ตัวอย่างกลยุทธ์: ฟังให้จบก่อน ไม่พูดแทรก พูดเป็นลำดับเข้าใจง่าย

B1.4 – Oral & Non-Verbal Strategies

Identify/use voice, expression, gestures, and body language to support meaning.

ระบุ/ใช้ น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง และภาษากายเพื่อเสริมความหมาย

- *Example:* Adjusts volume/tone for audience; uses nodding/eye contact.

ตัวอย่าง: ปรับระดับเสียง/น้ำเสียงตามผู้ฟัง ใช้พยักหน้า/สบตา

- *Example:* Uses gestures to emphasize key points.

ตัวอย่าง: ใช้ท่าทางช่วยเน้นใจความสำคัญ

B1.5 – Word Choice & Grammar in Speaking

Use appropriate vocabulary (including new words), grammar, and cohesive sentences to aid comprehension.

ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม (รวมคำใหม่) ไวยากรณ์ และประโยคเชื่อมโยงเพื่อช่วยให้เข้าใจ

- *Example:* Uses sequence words (ก่อน–ต่อไป–สุดท้าย).
ตัวอย่าง: ใช้คำบอกลำดับ (ก่อน–ต่อไป–สุดท้าย)
- *Example:* Uses sentence types
(declarative/imperative/interrogative/exclamatory) appropriately.
ตัวอย่าง: ใช้ประโยคบอกเล่า/คำสั่ง/คำถาม/อุทานได้เหมาะสม

Reading – การอ่าน

Students read and understand short stories, poems, and simple informational texts. They use their knowledge of vocabulary, sentence patterns, and background experiences to make sense of what they read. Students recognize text features such as titles, pictures, and simple headings that help them understand meaning. They make predictions, ask questions, and retell key ideas in their own words. Students explain how pictures and design support the story and begin to notice the writer's choice of words or tone. They share their opinions about what they read and connect it to their own experiences.

นักเรียนอ่านและเข้าใจเรื่องสั้น บทกลอน และข้อความให้ความรู้อย่างง่าย ใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และประสบการณ์เดิมเพื่อเข้าใจความหมาย สังเกต ชื่อเรื่อง รูปภาพ และหัวข้อย่อยที่ช่วยในการอ่าน ทำการคาดเดา ตั้งคำถาม และเล่าใจความสำคัญด้วยคำของตนเอง นักเรียนอธิบายได้ว่ารูปภาพและการเลือกใช้คำช่วยเสริมความหมายอย่างไร แสดงความเห็น และเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับประสบการณ์ของตนเอง

B2.1 – Phonics & Word Reading/Spelling

Use phonemic blending to read words; use segmentation to spell phonetically regular words in isolation and in texts.

ใช้การประสมเสียงอ่านคำ และแยกหน่วยเสียงเพื่อสะกดคำที่ตรงหลักเสียง
ทั้งเป็นคำเดี่ยวและในข้อความ

B2.5 – Fluency & Expression

Read words/sentences/paragraphs fluently with accuracy and
pacing; read aloud with expression and intonation.

อ่านคำ/ประโยค/ย่อหน้าได้คล่อง ถูกต้อง จังหวะเหมาะสม และอ่านออก
เสียงมีสำนวนและน้ำเสียง

C1.1 – Comprehension of Short Texts

Use knowledge of words, grammar, cohesive ties, sentence
structures, and background knowledge to comprehend.

ใช้ความรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวเชื่อม โครงสร้างประโยค และความรู้พื้นฐาน
เพื่อทำความเข้าใจข้อความสั้น ๆ

C1.2 – Text Forms & Genres

Identify and describe characteristics of literary and informational
text forms/genres.

อธิบายลักษณะของรูปแบบข้อความวรรณกรรมและข้อเท็จจริง/สารคดี

C1.4 – Visuals & Design

Identify how images/graphics/visual design create and
communicate meaning.

บอกได้ว่าภาพ กราฟิก และการออกแบบช่วยสื่อความหมายอย่างไร

C1.6 – Point of View

Identify narrator's point of view (first/third person) and suggest an
alternative viewpoint.

ระบุมุมมองผู้บรรยาย (บุคคลที่หนึ่ง/ที่สาม) และเสนออีกมุมมองหนึ่งในการ
เล่าเรื่อง

C3.2 – Making Inferences

Make simple inferences using stated and implied information/ideas.

อนุมานอย่างง่ายจากข้อมูล/แนวคิดทั้งที่ระบุและโดยนัย

C3.6 – Analysis & Personal Response

Express personal thoughts/feelings about ideas in texts (e.g., diversity, inclusion, accessibility).

แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกส่วนตัวต่อแนวคิดในข้อความ (เช่น ความหลากหลาย การมีส่วนร่วม การเข้าถึง)

Writing – การเขียน

Students can plan and write short texts such as stories, letters, or reports. They think about the topic, purpose, and audience before writing. Students gather ideas, organize them in order, and write drafts. They revise and edit their work to make it clearer and more interesting. Students begin to show their own voice and ideas in their writing. They produce a final version of their text, share it with others, and reflect on how their writing could improve.

นักเรียนวางแผนและเขียนข้อความสั้น ๆ เช่น เรื่องเล่า จดหมาย หรือ รายงาน คิดถึงหัวข้อ จุดประสงค์ และผู้ฟังก่อนเขียน จัดลำดับความคิดและเขียนร่าง แก้ไขให้ชัดเจนและน่าสนใจ แสดงความคิดของตนเอง แบ่งปันผลงานชิ้นสุดท้าย และสะท้อนวิธีปรับปรุงการเขียนของตนเอง

B2.1 – Writing Short Paragraphs

Writes short paragraphs with a beginning, middle, and end.

เขียนย่อหน้าสั้น ๆ มีต้นเรื่อง กลางเรื่อง และจบเรื่อง

Examples / ตัวอย่าง:

Write a 5–8 sentence story about your weekend activities. / เขียนเรื่อง 5–8 ประโยคเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุด

B2.2 – Using Descriptive Words and Feelings

Includes simple descriptive words and feelings in writing.

ใส่คำบรรยายและความรู้สึกง่าย ๆ ในงานเขียน

Examples / ตัวอย่าง:

“The cat is very happy today.” / “แมวตัวนี้มีความสุขมาก”

B2.3 – Using Punctuation Correctly

Uses periods and question marks correctly.

ใช้เครื่องหมายวรรคตอน (จุด, เครื่องหมายคำถาม) ได้ถูกต้อง

Examples / ตัวอย่าง:

“I like dogs.” / “What is your favourite animal?”

B2.4 – Writing Letters, Journals, or Simple Reports

Writes short letters, journals, or simple reports.

เขียนจดหมายสั้น ๆ บันทึกประจำวัน หรือรายงานสั้น ๆ

Examples / ตัวอย่าง:

Write a simple report: “My favourite animal is ...” with pictures. /
เขียนรายงานง่าย ๆ “สัตว์ที่ฉันชอบคือ ...” พร้อมภาพประกอบ

B2.5 – Revising with Teacher Support

Revises spelling, grammar, and paragraph structure with teacher guidance.

แก้ไขคำสะกด ไวยากรณ์ และรูปแบบย่อหน้าพร้อมคำแนะนำครู

Examples / ตัวอย่าง:

Adjusts sentences and paragraphs with teacher help. / ปรับแก้
ประโยคและย่อหน้าตามคำแนะนำครู

Level 7 - P.3

Listening – การฟัง

Students listen attentively and understand messages through verbal and non-verbal communication. They use effective listening strategies before, during, and after listening to identify main ideas, clarify meaning, and interpret information accurately. They recognize when they don't understand and respond appropriately. Students also participate confidently in discussions, show respect for others' opinions, and demonstrate good listening etiquette

นักเรียนตั้งใจฟังและเข้าใจสารที่สื่อผ่านทั้งการพูดและการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด ใช้กลยุทธ์การฟังที่มีประสิทธิภาพก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง เพื่อระบุใจความสำคัญ ชี้แจงความหมาย และตีความข้อมูลได้อย่างถูกต้อง นักเรียนรู้เมื่อไม่เข้าใจและตอบสนองได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมการสนทนาอย่างมั่นใจ แสดงความเคารพต่อความคิดเห็นของผู้อื่น และมีมารยาทที่ดีในการฟัง

Strand - ตัวชี้วัด

B1.1 Effective Listening Skills – การฟังที่มีประสิทธิภาพ

B1.2 Listening strategies for Comprehension – กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

Examples – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.1

- Asking questions to clarify information and ideas:

“Why didn't dad punish Kaew for climbing the tree?”

“If it were you, how would you solve this problem?”

“How do I use plastic bags in the market?”

ตั้งคำถามเพื่อชี้แจงข้อมูลและอธิบายความคิด เช่น

“ทำไมคุณพ่อจึงไม่ลงโทษแก้วเรื่องการปีนต้นไม้?”

“ถ้าเป็นเธอ จะมีวิธีแก้ปัญหานี้อย่างไร?”

“การใช้ถุงพลาสติกในตลาดจะอย่างไร?”

- Asking questions.....for various purposes:

“So, our group will draw first, right?” For check understanding

“What are the guidelines for adjusting work?” To provide clarity in information

“สรุปว่ากลุ่มของเราจะวาดรูปก่อนใช้มั้ย?” สำหรับตรวจสอบความเข้าใจ

“แนวทางปรับการทำงานมีอะไรบ้าง?” สำหรับสร้างความชัดเจนในข้อมูล

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.2

- Before listening: set a purpose, predict the story from title/pictures and connect to previous experiences. “I think this might be about...”

ก่อนฟัง: ตั้งจุดประสงค์ เดาเนื้อเรื่องจากชื่อ/ภาพ และเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม เช่น “ฉันคิดว่าเรื่องนี้น่าจะเกี่ยวกับ.....”

- During listening: focus on key words, take brief notes, ask for repetition/clarification. “He used a high tone when he said this word, indicating emphasis.”

ระหว่างฟัง: ตั้งใจฟัง จับคำสำคัญ จดสั้น ๆ ขอให้พูดซ้ำ/อธิบายเพิ่ม เช่น “เขาใช้เสียงสูงตอนพูดคำนี้ แสดงว่าเน้นสำคัญ”

- After listening: retell ,check predictions, identify unclear parts. “What's this about?” “I agree because...” “After listening, I can tell you the summary.”

หลังฟัง: เล่าเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา ระบุส่วนที่ยังไม่ชัดเจน เช่น “เรื่องนี้พูดถึงอะไร?” “ฉันเห็นด้วยเพราะว่า...” “หลังฟัง ฉันสามารถเล่าเรื่องย่อได้

- Develop an appropriate response. The speaker says “ I agree with you and I want to add something” The speaker can nod or smiles to response the listener

พัฒนาคำตอบที่เหมาะสม ผู้พูดกล่าวว่า “ผมเห็นด้วยกับคุณและผมอยากจะเพิ่มเติมบางอย่าง” ผู้พูดอาจพยักหน้า หรือยิ้มเป็นการโต้ตอบผู้ฟัง

Speaking – การพูด

Students can communicate clearly and effectively in both formal and informal contexts. They identify the purpose and audience appropriately, use speaking strategies to build connection with listeners, and apply both verbal and non-verbal communication—such as tone, facial expressions, and gestures—to enhance meaning. They also use suitable vocabulary, sentence structures, and grammar to ensure that their message is clear and easily understood.

นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพในบริบททั้งทางการและไม่เป็นทางการ ระบุวัตถุประสงค์และผู้ฟังของการพูดได้อย่างเหมาะสม ใช้กลยุทธ์การพูดที่สร้างความเชื่อมโยงกับผู้ฟัง และใช้การสื่อสารทั้งด้วยคำพูดและอวัจนภาษา เช่น น้ำเสียง สีหน้า และท่าทาง เพื่อเสริมความหมายของสาร นอกจากนี้ยังเลือกใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และหลักไวยากรณ์ได้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสาระสำคัญได้อย่างชัดเจน

Strand - ตัวชี้วัด

B1.3 Speaking Purposes and Strategies – จุดประสงค์การพูด และกลยุทธ์

B1.4 Oral and Non-Verbal Communication Strategies – กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา

B1.5 Word Choice, Syntax, and Grammar in Oral Communication – การเลือกใช้คำ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสารด้วยวาจา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.3

- Identify the purpose and audience for speaking in formal and informal contexts.

- Know the purpose of your speech : informing, persuading, or entertaining.
- Know who you're speaking to : friends, teachers, parents, or people in a meeting.

ระบุจุดประสงค์และผู้ฟังในการพูดในบริบทที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

- รู้จุดประสงค์การพูดของคุณ : การแจ้งข้อมูล การโน้มน้าวใจ หรือการสร้างความบันเทิง
- รู้ว่าคุณกำลังพูดกับใคร : เพื่อน ครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลในการประชุม

- Use appropriate speaking strategies .

- Tone of voice, gestures, and words appropriate to the occasion.

“ Wow ! That's really amazing.” It's a high voice in storytelling. Then put your hand on your chest.

ใช้กลยุทธ์การพูดที่เหมาะสม:

- น้ำเสียง ท่าทาง และคำพูดที่เหมาะสมกับโอกาส เช่น “ว้าว! น่าทึ่งจริงๆ”

ใช้เสียงสูงในการเล่าเรื่องพร้อมกับการนำมือวางทาบอก

- Establishing a rapport with the audience : Smile, give a friendly look, nod.

สร้างสัมพันธ์กับผู้ฟัง : ยิ้ม มองหน้าเป็นมิตร พยักหน้า

- Communicate clearly and coherently : Use words appropriate to the audience and plan the order of the speech content.

สื่อสารให้ชัดเจนและต่อเนื่อง : ใช้คำให้เหมาะสมกับผู้ฟังและวางแผนลำดับเนื้อหาของการพูด

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.4

- Identify and use oral and non-verbal communication strategies.

- Oral communication strategies : Use of voice, tone of voice, words
- Non-verbal communication strategies : Facial expressions, eye contact, hand movements, or gestures

ระบุและใช้กลยุทธ์การสื่อสารทั้งทางวาจาและอวัจนภาษา

- กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจา : การใช้น้ำเสียง น้ำเสียง และคำพูด
- กลยุทธ์การสื่อสารที่ไม่ใช่วาจา : การแสดงออกทางสีหน้า การสบตา การเคลื่อนไหวของมือ หรือท่าทาง

- expression, gestures, and body language, and demonstrate an understanding of how these strategies can contribute to the meaning being conveyed .

- Deliver your presentation confidently using facial expressions and gestures .

- Use facial expressions that match the mood of the topic (e.g., smile when telling a fun story, stern when discussing a serious topic) .

- Use eye contact and a tone of voice appropriate to the audience.

การแสดงออก ท่าทาง และภาษากาย และแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจว่า กลยุทธ์เหล่านี้สามารถช่วยให้สื่อความหมายที่ต้องการสื่อได้อย่างไร.

- แสดงการนำเสนอของคุณอย่างมั่นใจโดยใช้การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทาง

- ใช้การแสดงออกทางสีหน้าที่เข้ากับอารมณ์ของหัวข้อ (เช่น ยิ้มเมื่อเล่าเรื่องสนุกๆ จริงจังเมื่อพูดคุยหัวข้อที่จริงจัง)

- ใช้การสบตาทั้งสองข้างและน้ำเสียงที่เหมาะสมกับผู้ฟัง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.5

- use appropriate word choice, including new vocabulary, grammar, and cohesive sentences when speaking and communicating ideas in various contexts, to support audience comprehension .
 - Use newly learned vocabulary to speak confidently.
 - Speak in complete sentences, using conjunctions to keep the story flowing.
 - Use correct and easy-to-understand grammar.
 - Be able to explain your ideas to your audience without repetition.
- ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม รวมถึงคำศัพท์ใหม่ ไวยากรณ์ และประโยคที่เชื่อมโยงเมื่อพูดและสื่อสารแนวคิดในบริบทต่างๆ เพื่อสนับสนุนความเข้าใจของผู้ฟัง
- ใช้คำศัพท์ที่เพิ่งเรียนรู้เพื่อพูดอย่างมั่นใจ
 - พูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ใช้คำสันธานเพื่อให้เรื่องดำเนินไปอย่างลื่นไหล
 - ใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและเข้าใจง่าย
 - สามารถอธิบายแนวคิดของคุณให้ผู้ฟังเข้าใจ

Reading – การอ่าน

Students are able to read and comprehend a variety of texts using their knowledge of vocabulary, grammar, sentence structure, and background knowledge. They identify and describe the forms, genres, and organizational patterns of texts, as well as text features such as headings and indexes that support understanding. Students explain how visual elements like images, graphics, and design contribute to meaning, recognize elements of style such as voice and word choice, and identify the narrator's point of view while suggesting alternative perspectives to interpret or retell the story creatively.

นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจข้อความหลากหลายประเภท โดยใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และประสบการณ์เดิม ระบุนและอธิบายลักษณะของรูปแบบและประเภทของข้อความ รวมถึงรูปแบบการจัดเรียงเนื้อหาและองค์ประกอบช่วยอ่าน เช่น หัวข้อย่อหรือสารบัญ อธิบายบทบาทของภาพ กราฟิก และการออกแบบที่ช่วยสื่อความหมาย วิเคราะห์รูปแบบการใช้ภาษา และสไตล์ของผู้เขียน รวมถึงมุมมองของผู้บรรยาย และเสนอแนวทางการมองเรื่องราวจากมุมมองอื่นได้อย่างสร้างสรรค์

Strand - ตัวชี้วัด

B2.1 Word-Level Reading and Spelling: Using Morphological Knowledge – ใช้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและหน่วยรูป (เช่น ฐาน คำนำหน้า และคำต่อท้าย) เพื่ออ่านและสะกดคำ

B2.2 Vocabulary – คำศัพท์

B2.3 Reading Fluency: Accuracy, Rate, and Prosody – ความคล่องแคล่วในการอ่าน: ความแม่นยำ และความไพเราะ

C1.1 Using Foundational Knowledge and Skills to Comprehend Texts

– การใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจข้อความ

C1.2 Text Forms and Genres – รูปแบบและประเภทข้อความ

C1.4 Visual Elements of Texts – ภาพประกอบในข้อความ

C1.6 Point of view – มุมมอง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B2.1 - B2.3

- This standard focuses on reading fluency and comprehension. For example, students read science articles :
 - Use their knowledge of morphemes to read and spell the word "photosynthesis" correctly.

- Understand the meaning of words such as "chlorophyll" and use this word to describe it in their own words.
- Read aloud clearly, adjusting their tone when reading questions or explanations.

มาตรฐานนี้มุ่งเน้นที่ความคล่องแคล่วในการอ่านและความเข้าใจ ตัวอย่างเช่น นักเรียนอ่านบทความวิทยาศาสตร์:

- ใช้ความรู้เรื่องรูปคำ (พยัญชนะ สระ ตัวสะกด) อ่านคำว่า “การสังเคราะห์แสง” และสะกดได้ถูกต้อง
- เข้าใจความหมายของคำ เช่น “คลอโรฟิลล์” และใช้คำนี้ในการอธิบายด้วยคำพูดของตัวเอง
- อ่านออกเสียงอย่างชัดเจน ปรับโทนเสียงเมื่ออ่านประโยคคำถามหรือคำอธิบาย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.1

- read and comprehend various texts, using knowledge of words, grammar, cohesive ties, sentence structures, and background knowledge.
- Read and summarize the main points of a story.
- Answer questions about the content of the story correctly.
- Explain the meaning of new words from context.
- Use conjunctions and sentence structure to explain understanding of the story.
- Connect the story to your own experiences.

อ่านและทำความเข้าใจข้อความต่างๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์
ไวยากรณ์ ความเชื่อมโยง โครงสร้างประโยค และความรู้พื้นฐาน

- อ่านและสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง
- ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องได้อย่างถูกต้อง
- อธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.2

- Identify and describe some characteristics of literary and informational text forms and their associated genres.
- Can explain the story "Little Nit and the Talking Rabbit" is a fantasy novel because it contains things that did not actually happen.
- Can tell the article "How to Care for houseplants" can be considered informative, as it provides advice and facts.
- Describe the characteristics of a story and a news article, and distinguish the differences.

ระบุและอธิบายลักษณะเฉพาะบางประการของรูปแบบวรรณกรรมและ
ข้อความเชิงข้อมูล รวมถึงประเภทที่เกี่ยวข้อง

- สามารถอธิบายเรื่อง "Little Nit and the Talking Rabbit" ว่าเป็นนวนิยาย
แฟนตาซี เพราะมีเนื้อหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง
- สามารถอธิบายบทความ "How to Care for Houseplants" ว่าสามารถให้
ข้อมูลได้ เนื่องจากให้คำแนะนำและข้อเท็จจริง
- อธิบายลักษณะของเรื่องราวและบทความข่าว และแยกแยะความแตกต่าง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.4

- Describe ways in which images, graphics, and visual design are used in a given text, and demonstrate an understanding of their purpose and connection to the content of the text .

- Can tell how the images in a book or article help you understand the information better.
- Explain what numerical data the graph in the article represents.
- Explain how image placement, color, or font size affect the appeal of the text.
- Connect images to the story, such as, "What does this image show the characters' feelings at that moment?"

อธิบายวิธีการใช้รูปภาพ กราฟิก และการออกแบบภาพในข้อความที่กำหนด และแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในจุดประสงค์และความเชื่อมโยงกับเนื้อหาของข้อความ

- บอกได้ว่าภาพในหนังสือหรือบทความช่วยให้เข้าใจข้อมูลได้ดีขึ้นอย่างไร
- อธิบายได้ว่ากราฟในบทความบอกข้อมูลตัวเลขอะไร
- บอกได้ว่าการจัดวางภาพ สี หรือขนาดตัวอักษรมีผลต่อความน่าสนใจของข้อความอย่างไร
- เชื่อมโยงภาพกับเนื้อเรื่องได้ เช่น “ภาพนี้แสดงสิ่งที่ตัวละครรู้สึกอะไรในตอนนั้น”

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.6

- Identify the narrator’s point of view, including first person or third person, in a variety of texts, and suggest alternative points of view to tell each story
 - Tell the story using first-person or third-person perspective.
 - Give examples of translations from that perspective.

- Explain whether the narrator knows or doesn't know what other characters are thinking.
- Rewrite or retell the story from another character's perspective that is understandable.

ระบุมุมมองของผู้บรรยาย รวมถึงบุคคลที่หนึ่ง หรือบุคคลที่สาม ในข้อความ
ต่างๆ และแนะนำมุมมองทางเลือกในการเล่าเรื่องแต่ละเรื่อง

- บอกเรื่องที่อ่านใช้มุมมองของบุคคลที่ 1 หรือบุคคลที่ 3 และยกตัวอย่างคำแปลในมุมมองนั้นได้
- อธิบายผู้เล่าเรื่องรู้หรือไม่รู้สิ่งที่ตัวละครอื่นคิด
- เขียนหรือเล่าเรื่องราวใหม่จากตัวละครอื่น ๆ ที่สามารถเข้าใจได้

Writing – การเขียน

Students can plan, develop, and produce their own texts by identifying topics, purpose, and audience; generating and organizing ideas; gathering information from multiple sources; drafting, revising, and editing; expressing personal voice and point of view; producing final texts; presenting them confidently; and reflecting on strategies that helped improve their writing and communication.

นักเรียนสามารถวางแผนและสร้างข้อความของตนเองได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ระบุหัวข้อ จุดประสงค์ และผู้ฟัง ไปจนถึงสร้างและพัฒนาแนวคิด รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง จัดลำดับและเรียบเรียงเนื้อหา เขียนร่าง ปรับแก้และแก้ไขข้อความให้ชัดเจน สร้างสรรค์เสียงส่วนตัวและมุมมองในงาน เขียนข้อความขั้นสุดท้ายโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ และนำเสนอผลงานอย่างมั่นใจ พร้อมสะท้อนกลยุทธ์ที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนและการสื่อสารของตน

Strand - ตัวชี้วัด

D1.1 Purpose and Audience – จุดประสงค์ และผู้ฟัง

D1.2 Developing Ideas – พัฒนาความคิด

D1.3 Research – ค้นคว้า

D1.4 Organizing Content – จัดระเบียบเนื้อหา

D1.5 Reflecting on Learning – สะท้อนการเรียนรู้

D2.1 Producing Drafts – เขียนร่าง

D2.2 Printing and Handwriting – เขียนจริง

D2.3 Voice – คำ

D2.5 Revision – ทบทวน

D2.6 Editing and Proofreading – แก้ไข

D3.1 Producing Final Texts – งานสมบูรณ์

D3.2 Publishing and Presenting Texts – นำเสนอ

D3.3 Reflecting on Learning – สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.1

- Students plan to write a "Plastic Bag Reduction Campaign Poster.

" So they need to tell

- Topic : Reducing Plastic Bag Use

- Purpose : To persuade people to reduce their plastic bag use.

- Target audience : School students

- Format : Posters, as they communicate easily with images and short, attention-grabbing text.

นักเรียนวางแผนจะเขียน “โปสเตอร์รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก”

นักเรียนต้องบอกเกี่ยวกับ

- หัวข้อ : การลดการใช้ถุงพลาสติก

- จุดประสงค์ : เพื่อโน้มน้าวให้คนลดการใช้ถุงพลาสติก
 - กลุ่มเป้าหมาย : นักเรียนในโรงเรียน
 - รูปแบบ : โปสเตอร์ เพราะสามารถสื่อสารด้วยภาพและข้อความสั้น ๆ
- ที่ดึงดูดความสนใจได้ง่าย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.2

- Students were given the topic "My Community."
 - They used brainstorming to come up with topics to write about, such as markets, schools, and temples.
 - They used real-life experiences of going to the market with their families to share their stories.
 - They used their knowledge from social studies about community occupations to supplement their writing.
 - They wrote a first draft of a paragraph, then developed it into a complete article.

นักเรียนได้รับหัวข้อ "ชุมชนของฉัน"

- นักเรียนใช้การระดมความคิดเพื่อคิดหัวข้อที่จะเขียน เช่น ตลาด โรงเรียน และวัด
- นักเรียนใช้ประสบการณ์จริงจากการไปตลาดกับครอบครัวเพื่อแบ่งปันเรื่องราว
- นักเรียนใช้ความรู้จากสังคมศึกษาเกี่ยวกับอาชีพในชุมชนมาประกอบการเขียน
- นักเรียนเขียนร่างย่อหน้าแรก จากนั้นพัฒนาเป็นบทความฉบับสมบูรณ์

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.3 D1.4

- Students research necessary information from reliable sources to complete their writing.

นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพื่อทำงานเขียนสมบูรณ์

- Students organize content by sequencing the content and its parts.
นักเรียนจัดระเบียบเนื้อหาโดยการลำดับเนื้อหาและความ และส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.5

- After completing the assignment
 - Students may ask themselves if there are any areas they would like to change or add.
 - Reflect on how the assignment was useful and what they learned.
หลังจากงานเสร็จ
 - นักเรียนอาจถามตนเองว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไข หรือเพิ่มเติม
 - สะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.1 - D3.3

- Students need to know their writing purpose and audience, then plan their writing to cover the topic they are going to write about, while following the writing cycle.
 - Students write a virtual draft, research information, and write according to a plan, then select words appropriate to the purpose.
 - Students write authentically, either by hand or by typing.
 - Students review. Students review and write down any parts that need correction or additions, then make corrections to complete the work.
 - Students present their work using a presentation method appropriate to the task, such as using slides, a poster, or creating a book.
 - After the work is complete, students reflect on how the work was useful and what they learned.

นักเรียนต้องทราบจุดประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านจากนั้นวางแผนการ

เขียนให้ครอบคลุมเรื่องที่จะเขียนโดยในระหว่างเขียนให้ปฏิบัติตามวงจรการเขียน

-นักเรียนเขียนร่างเสมือนจริง มีการค้นคว้าข้อมูลและเขียนตามแผนงาน จากนั้นเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

-นักเรียนเขียนจริงด้วยลายมือหรือใช้การพิมพ์

-นักเรียนทบทวนนักเรียนทบทวน เขียนว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมจากนั้นแก้ไขเพื่อให้งานสมบูรณ์

-นักเรียนนำเสนองานโดยเลือกวิธีการนำเสนอให้เหมาะกับงานเช่นการทำเป็นสไลด์ทำโปสเตอร์หรือจัดทำรูปเล่ม

- หลังจากงานเสร็จ นักเรียนสะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Level 8 - P.4

Listening – การฟัง

Students are able to listen attentively and understand messages conveyed through both verbal and non-verbal communication. They use effective listening skills, such as asking questions to clarify or expand ideas, and select appropriate listening strategies before, during, and after listening to identify main ideas and interpret information accurately. Students recognize when they do not understand a message and respond appropriately, for example by asking for repetition or summarizing key points. They participate confidently in both small- and large-group discussions, demonstrate good listening etiquette, and show respect for others' opinions in both formal and informal contexts.

นักเรียนสามารถฟังอย่างตั้งใจและเข้าใจสารที่สื่อด้วยทั้งคำพูดและภาษากาย ใช้ทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การตั้งคำถามเพื่อขอคำชี้แจงหรือขยายความคิด เลือกและใช้กลยุทธ์การฟังที่เหมาะสมก่อนฟัง ระหว่างฟัง และหลังฟัง เพื่อจับใจความสำคัญและตีความข้อมูลได้อย่างถูกต้อง สามารถรับรู้เมื่อไม่เข้าใจข้อความที่ฟังและตอบสนองอย่างเหมาะสม เช่น การขอให้พูดซ้ำหรือการสรุปใจความ เข้าร่วมการสนทนาในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ได้อย่างมั่นใจ มีมารยาทในการฟัง และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางการและไม่เป็นทางการ

Strand - ตัวชี้วัด

B1.1 Effective Listening Skills – การฟังที่มีประสิทธิภาพ

B1.2 Listening strategies for Comprehension – กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.1

- Students participated in a group discussion activity on the topic of "School Environment."
 - Listened attentively to their peers.
 - Ask questions such as, "How can we reduce plastic waste in our school?"
 - Offer additional ideas, such as, "We can separate recyclables in the classroom according to the following steps....."

นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มเรื่อง “สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน”

- ฟังเพื่อนพูดอย่างตั้งใจ
- ตั้งคำถามเช่น “เราจะลดขยะพลาสติกในโรงเรียนได้อย่างไร?”
- เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม เช่น “เราสามารถแยกขยะรีไซเคิลในห้องเรียนได้ตามขั้นตอนดังนี้.....”

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.2

- Before listening: set a purpose, predict the story from title/pictures and connect to previous experiences. “I think this might be about...”

ก่อนฟัง : ตั้งจุดประสงค์ เดาเนื้อเรื่องจากชื่อ/ภาพ และเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม เช่น “ฉันคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะเกี่ยวกับ.....”
- During listening : focus on key words, take brief notes, ask for repetition/clarification. “He used a high tone when he said this word, indicating emphasis.”

ระหว่างฟัง : ตั้งใจฟัง จับคำสำคัญ จดสั้น ๆ ขอให้พูดซ้ำ/อธิบายเพิ่ม เช่น “ เขาใช้เสียงสูงตอนพูดคำนี้ แสดงว่าเน้นสำคัญ”

- After listening: retell ,check predictions, identify unclear parts.

“What's this about?” “I agree because...” “After listening, I can tell you the summary.”

หลังฟัง: เล่าเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา ระบุส่วนที่ยังไม่ชัดเจน เช่น “เรื่องนี้พูด ถึงอะไร?” “ฉันเห็นด้วยเพราะว่า...” “หลังฟัง ฉันสามารถเล่าเรื่องย่อได้ว่า.....”

- Develop an appropriate response. The speaker says “ I agree with you and I want to add something” The speaker can nod or smiles to response the listener

พัฒนาคำตอบที่เหมาะสม ผู้พูดกล่าวว่า “ผมเห็นด้วยกับคุณและผมอยากจะเพิ่มเติม

บางอย่าง” ผู้พูดอาจพยักหน้า หรือยิ้มเป็นการโต้ตอบผู้ฟัง

Speaking – การพูด

Students are able to communicate clearly and effectively for various purposes and audiences in both formal and informal contexts. They use appropriate speaking strategies to convey ideas and build rapport with the audience, demonstrating effective use of voice, facial expressions, gestures, and body language to enhance meaning. Students select and use appropriate vocabulary, grammar, and cohesive sentence structures to support clarity and audience understanding.

นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้ฟังในสถานการณ์ทั้งทางการและไม่เป็นทางการ ใช้กลยุทธ์การพูดที่เหมาะสมเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์กับผู้ฟัง ใช้ทั้งน้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง และภาษากายช่วยสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์

และประโยคที่ถูกต้องและเชื่อมโยงกัน เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและผู้ฟังเข้าใจได้อย่างชัดเจน

Strand - ตัวชี้วัด

B1.3 Speaking Purposes and Strategies – จุดประสงค์การพูด และกลยุทธ์

B1.4 Oral and Non-Verbal Communication Strategies – กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา

B1.5 Word Choice, Syntax, and Grammar in Oral Communication – การเลือกใช้คำ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสารด้วยวาจา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.3

- Identify the purpose and audience for speaking in formal and informal contexts.
 - Know the purpose of your speech : informing, persuading, or entertaining.
 - Know who you're speaking to : friends, teachers, parents, or people in a meeting.

ระบุจุดประสงค์และผู้ฟังในการพูดในบริบทที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

- รู้จุดประสงค์การพูดของคุณ: การแจ้งข้อมูล การโน้มน้าวใจ หรือการสร้างความบันเทิง
- รู้ว่าคุณกำลังพูดกับใคร: เพื่อน ครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลในการประชุม
- Use appropriate speaking strategies .
 - Tone of voice, gestures, and words appropriate to the occasion.

“ Wow ! That's really amazing.” It's a high voice in storytelling. Then put your hand on your chest.

ใช้กลยุทธ์การพูดที่เหมาะสม

- น้ำเสียง ท่าทาง และคำพูดที่เหมาะสมกับโอกาส เช่น “ว้าว! น่าทึ่งจริงๆ”

ใช้เสียงสูงในการเล่าเรื่องพร้อมกับนำมือวางทาบอก

- Including paraphrasing and restating, to communicate clearly and coherently

- Use a summary and reiterate key points, such as, "The important thing is..."

“So we must.....”

ใช้การสรุปและกล่าวซ้ำประเด็นสำคัญ เช่น “สิ่งที่สำคัญคือ...” “ดังนั้นการ

เราต้อง.....”

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.4

- Identify and use oral and non-verbal communication strategies.
 - Oral communication strategies : Use of voice, tone of voice, words
 - Non-verbal communication strategies : Facial expressions, eye contact, hand movements, or gestures .

ระบุและใช้กลยุทธ์การสื่อสารทั้งทางวาจาและอวัจนภาษา

- กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจา: การใช้น้ำเสียง น้ำเสียง และคำพูด

- กลยุทธ์การสื่อสารที่ไม่ใช่วาจา: การแสดงออกทางสีหน้า การสบตา การเคลื่อนไหว ของมือ หรือท่าทาง

- Expression, gestures, and body language, and explain how these strategies help them understand or communicate ideas and meaning.
- Deliver your presentation confidently using facial expressions and gestures
- Use facial expressions that match the mood of the topic (e.g., smile when telling a fun story, stern when discussing a serious topic) .
- Use eye contact and a tone of voice appropriate to the audience.

การแสดงออก ท่าทาง และภาษากาย และอธิบายว่ากลยุทธ์เหล่านี้ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจ

หรือสื่อสารแนวคิดและความหมายได้อย่างไร

- แสดงการนำเสนอของคุณอย่างมั่นใจโดยใช้การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทาง
- ใช้การแสดงออกทางสีหน้าที่เข้ากับอารมณ์ของหัวข้อ (เช่น ยิ้มเมื่อเล่าเรื่องสนุกๆ สีหน้าจริงจังเมื่อพูดคุยหัวข้อที่จริงจัง)
- ใช้การสบตา และน้ำเสียงที่เหมาะสมกับผู้ฟัง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.5

- use appropriate word choice, including new vocabulary, varied adjectives and adverbs to elaborate, a variety of sentence types, and cohesive sentences during formal and informal communication, to support audience comprehension
- Use newly learned vocabulary to speak confidently.
- Use varied adjectives and adverbs to elaborate, a variety of

sentence types, and cohesive sentences to support audience comprehension. For example, use

the word "huge" with something large to create a visual image.

ใช้การเลือกใช้คำที่เหมาะสม รวมถึงคำศัพท์ใหม่ คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ที่หลากหลายเพื่อขยายความ ประเภทประโยคที่หลากหลาย และประโยคที่เชื่อมโยงกันระหว่างการสื่อสารที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อสนับสนุนความเข้าใจของผู้ฟัง

- ใช้คำศัพท์ที่เพิ่งเรียนรู้เพื่อพูดอย่างมั่นใจ

- ใช้คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ที่หลากหลายเพื่อขยายความ เพื่อสนับสนุนความเข้าใจของผู้ฟัง เช่น ใช้คำว่า ใหญ่โตมโหฬาร กับสิ่งที่ใหญ่เพื่อให้เห็นภาพ

Reading – การอ่าน

Students can listen, speak, read, and analyze texts effectively. They listen attentively, understand messages from verbal and non-verbal cues, and respond appropriately. They speak clearly and coherently, using vocabulary, grammar, sentence structures, and body language to support meaning. They read and spell accurately, read fluently, comprehend texts deeply, and analyze literary devices, cultural elements, and the narrator's point of view. They make connections with prior knowledge, other texts, and the real world, summarize main ideas and conclusions, and reflect on critical thinking skills that enhance their understanding.

นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และวิเคราะห์ข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฟังอย่างตั้งใจ เข้าใจสารทั้งจากคำพูดและภาษากาย ใช้กลยุทธ์การฟังและตอบสนองอย่างเหมาะสม พูดได้ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผู้ฟัง ใช้คำศัพท์

ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และภาษากายสนับสนุนความหมาย อ่านและสะกด คำได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจข้อความอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์อุปกรณ์วรรณกรรม องค์ประกอบวัฒนธรรม และมุมมองของผู้บรรยาย สร้างการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ข้อความอื่น และโลกจริง สรุปใจความสำคัญและข้อสรุปง่าย ๆ ได้ และสะท้อนทักษะคิดวิเคราะห์ที่ช่วยให้เข้าใจข้อความได้ดีขึ้น

Strand - ตัวชี้วัด

B2.1 Word-Level Reading and Spelling : Using Morphological Knowledge – ใช้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและหน่วยรูป (เช่น ฐาน คำนำหน้า และคำต่อท้าย) เพื่ออ่านและสะกดคำ

B2.2 Vocabulary – คำศัพท์

B2.3 Reading Fluency: Accuracy, Rate, and Prosody – ความคล่องแคล่วในการอ่าน: ความแม่นยำ และความไพเราะ

C1.1 Using Foundational Knowledge and Skills to Comprehend Texts – การใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจข้อความ

C1.2 Text Forms and Genres – รูปแบบและประเภทข้อความ

C1.4 Visual Elements of Texts – ภาพประกอบในข้อความ

C1.6 Point of view – มุมมอง

C2.1 Prereading: Activating Prior Knowledge – การอ่านล่วงหน้า: การกระตุ้นความรู้เดิม

C2.2 Prereading: Identifying the Purpose for Reading, Listening, and Viewing

– การอ่านล่วงหน้า ระบุจุดประสงค์การอ่าน การฟัง การดู

C2.3 Monitoring of Understanding: Making and Confirming Predictions

– การติดตามความเข้าใจ: การสร้างและการยืนยันการคาดการณ์

C2.4 Monitoring of Understanding: Ongoing Comprehension Check

– การติดตามความเข้าใจ: การตรวจสอบความเข้าใจ

C2.5 Monitoring of Understanding: Making Connections – การติดตามความเข้าใจ: การสร้างความเชื่อมโยง

C2.6 Summarizing: Identifying Relevant information and Drawing Conclusions—การสรุป : การระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสรุปผล

C3.1 Literary Devices – องค์ประกอบวรรณกรรม

C3.2 Making Inferences – สร้างการอ้างอิง

C3.3 Analyzing Texts – วิเคราะห์ข้อความ

C3.4 Analyzing Cultural Elements of Texts – วิเคราะห์องค์ประกอบทางวัฒนธรรมของ

ข้อความ

C3.5 Perspectives within Texts – มุมมองในเรื่อง

C3.6 Analysis and Response – วิเคราะห์และตอบโต้

C3.7 Indigenous Contexts – บริบท

C3.8 Reflecting on Learning – สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B2.1 - B2.3

- This stand focuses on reading fluency and comprehension. For example, students read science articles :
 - Use their knowledge of morphemes to read and spell the word "photosynthesis" correctly.

- Understand the meaning of words such as "chlorophyll" and use this word to describe it in their own words.

- Read aloud clearly, adjusting their tone when reading questions or explanations.

มาตรฐานนี้มุ่งเน้นที่ความคล่องแคล่วในการอ่าน และความเข้าใจ ตัวอย่างเช่น นักเรียนอ่านบทความวิทยาศาสตร์ :

- ใช้ความรู้หน่วยคำ (พยัญชนะ สระ ตัวสะกด) อ่านคำว่า “สังเคราะห์แสง” ได้ถูกต้อง

- เข้าใจความหมายของคำ เช่น “คลอโรฟิลล์” และอธิบายความหมาย

คำด้วย คำพูดของตัวเอง

- อ่านออกเสียงอย่างชัดเจน ปรับโทนเสียงเมื่ออ่านประโยคคำถามหรือคำอธิบาย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.1

- Read and comprehend various texts, using knowledge of words, grammar, cohesive ties, sentence structures, and background knowledge.
- Read and summarize the main points of a story.
- Answer questions about the content of the story correctly.
- Explain the meaning of new words from context.
- Use sentence structure to explain understanding of the story.
- Connect the story to your own experiences.

อ่านและทำความเข้าใจข้อความต่างๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์
ไวยากรณ์ ความเชื่อมโยง โครงสร้างประโยค และความรู้พื้นฐาน

- อ่านและสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง
- ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องได้อย่างถูกต้อง
- อธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท
- ใช้คำสันธานและโครงสร้างประโยคเพื่ออธิบายความเข้าใจเรื่อง
- เชื่อมโยงเรื่องราวกับประสบการณ์ของผู้อ่าน

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.2

- Describe some characteristics of various text forms and genres, including cultural text forms, and explain how they help communicate meaning: For example, students read an article :
 - Tell about the characteristics of an article . “ this article has three componentIntroduction detail and conclusion"
 - Identified them as narratives with characters, events, and a lesson at the end. “ This article make reader know the way to save water ”
 - Explaining that the simple language helps understanding of text.

“ This article use **no** or does **not have** instead of without ,they make essay understanding ”

อธิบายลักษณะเฉพาะของรูปแบบและประเภทข้อความต่างๆ รวมถึงรูปแบบข้อความทางวัฒนธรรม และอธิบายว่ารูปแบบเหล่านี้ช่วยสื่อความหมายได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น นักเรียนอ่านข้อความทางวัฒนธรรม

- บอกลักษณะของข้อความของบทความได้

- ระบุว่าข้อความว่ามีตัวละคร เหตุการณ์ และบทเรียนตอนท้าย
- อธิบายการใช้ภาษาที่เรียบง่ายช่วยให้เข้าใจ เช่นใช้คำว่าไม่ แทนคำว่า ปราศจาก

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.4

- Explain how images, graphics, and visual design create, communicate, and contribute to meaning in a variety of texts
 - Tell how the images in a book or article help you understand the information better.
 - Explain what numerical data the graph in the article represents.
 - Explain how image placement, color, or font size affect the appeal of the text.
 - Connect images to the story, such as, "What does this image show the characters' feelings at that moment?"

อธิบายว่ารูปภาพ กราฟิก และการออกแบบภาพสร้าง สื่อสาร และมีส่วนสนับสนุนความหมายในข้อความต่างๆ ได้อย่างไร

- บอกได้ว่าภาพในหนังสือหรือบทความช่วยให้เข้าใจข้อมูลได้ดีขึ้นอย่างไร
- อธิบายได้ว่ากราฟในบทความบอกข้อมูลตัวเลขอะไร
- บอกได้ว่าการจัดวางภาพ สี หรือขนาดตัวอักษรมีผลต่อความน่าสนใจของข้อความอย่างไร
- เชื่อมโยงภาพกับเนื้อเรื่องได้ เช่น “ภาพนี้แสดงสิ่งที่ตัวละครรู้สึกอะไรในตอนนั้น”

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.6

- Identify the narrator's point of view, including first, second, or third person, in a variety of texts, and describe the advantages and disadvantages of the approach used in each story

- Determine whether the story uses first-, second-, or third-person point of view and give examples of each point of view.

- Explain the advantages and disadvantages of each approach.

ระบบมุมมองของผู้บรรยาย รวมถึงบุคคลที่หนึ่ง คนที่สอง หรือคนที่สาม

ในข้อความที่หลากหลาย และอธิบายข้อดีและข้อเสียของแนวทางที่ใช้
ในแต่ละเรื่อง

- บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านใช้มุมมองบุคคลที่หนึ่ง คนที่สอง หรือคนที่สาม และยกตัวอย่างมุมมองนั้นได้
- อธิบายข้อดีและข้อเสียของแนวทางที่ใช้ในแต่ละเรื่อง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C2.1 - C2.6

- This standard emphasizes pre-reading and during-reading skills.

Example :

Students read an article about the environment.

- They stated that they had participated in a tree-planting activity (C2.1).

- They read to understand the effects of pollution (C2.2).

- They predicted that the article would discuss pollution reduction and verified that their prediction was correct (C2.3).

- Visualize events and adjust your reading speed when encountering difficult words (C2.4)

- Connect knowledge from science and the real world (C2.5)

- Summarize main ideas and conclusions, such as "We should reduce our use of plastic to reduce pollution" (C2.6)

มาตรฐานนี้เน้นทักษะก่อนการอ่านและระหว่างการอ่าน เช่น นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

- ระบุน่าสนใจเคยเข้าร่วมกิจกรรมปลูกต้นไม้ (C2.1)

- อ่านเพื่อเข้าใจผลกระทบของมลพิษ (C2.2)

- ทำนายว่าบทความจะพูดถึงการลดมลพิษและตรวจสอบว่าการทำนายถูกต้อง (C2.3)

- จินตนาการถึงภาพเหตุการณ์และปรับความเร็วการอ่านเมื่อเจอคำยาก (C2.4)

- เชื่อมโยงกับความรู้จากวิชาวิทยาศาสตร์และโลกจริง (C2.5)

- สรุปใจความหลักและข้อสรุป เช่น “เราควรลดการใช้พลาสติกเพื่อลดมลพิษ” (C2.6)

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C3.1 - C3.8

- This standard focuses on critical thinking in literature such as:

Students read folk stories.

- Identify personifications, such as "talking trees" (C3.1).

- Inferences about the lesson's focus on preserving nature and giving reason (C3.2).

- Sequence events and explain the consequences of characters' actions (C3.3).
- Relate the story's values to their own experiences (C3.4).
- Identify the narrator's perspective and potential biases in the audience (C3.5).
- Explain the message about sustainability and respect for nature (C3.6).
- Connect it to First Nations culture and its current significance (C3.7).
- Reflect on how the analysis contributes to understanding the lesson (C3.8).

มาตรฐานนี้เน้นที่การคิดวิเคราะห์ในวรรณกรรม เช่น นักเรียนอ่านเรื่องราว
พื้นบ้าน

- ระบุการใช้บุคลาธิษฐาน เช่น “ต้นไม้พูดได้” (C3.1)
- อ้างถึงว่าบทเรียนคือการรักษาธรรมชาติ พร้อมให้เหตุผล (C3.2)
- จัดลำดับเหตุการณ์และอธิบายผลของการกระทำของตัวละคร (C3.3)
- เชื่อมโยงค่านิยมของเรื่องกับประสบการณ์ของตนเอง (C3.4)
- ระบุมุมมองผู้เล่าและอคติที่อาจเกิดกับผู้ฟัง (C3.5)
- อธิบายข้อความเรื่องความยั่งยืนและการเคารพธรรมชาติ (C3.6)
- เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม และความสำคัญปัจจุบัน (C3.7)
- สะท้อนว่าการวิเคราะห์ช่วยให้เข้าใจบทเรียน (C3.8)

Writing – การเขียน

Students can plan, develop, and produce their own texts by identifying topics, purpose, and audience; generating and organizing ideas; gathering information from multiple sources; drafting, revising, and editing; expressing personal voice and point of view; producing final texts; presenting them confidently; and reflecting on strategies that helped improve their writing and communication.

นักเรียนสามารถวางแผนและสร้างข้อความของตนเองได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ระบุหัวข้อ จุดประสงค์ และผู้ฟัง ไปจนถึงสร้างและพัฒนาแนวคิด รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง จัดลำดับและเรียบเรียงเนื้อหา เขียนร่าง ปรับแก้และแก้ไขข้อความให้ชัดเจน สร้างสรรค์เสียงส่วนตัวและมุมมองในงาน เขียนข้อความขั้นสุดท้ายโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ และนำเสนอผลงานอย่างมั่นใจ พร้อมสะท้อนกลยุทธ์ที่ช่วยให้พัฒนาทักษะการเขียนและการสื่อสารของตน

Strand - ตัวชี้วัด

D1.1 Purpose and Audience — จุดประสงค์และผู้ฟัง

D1.2 Developing Ideas — พัฒนาความคิด

D1.3 Research — ค้นคว้า

D1.4 Organizing Content — จัดระเบียบเนื้อหา

D1.5 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

D2.1 Producing Drafts – เขียนร่าง

D2.2 Printing and Handwriting – เขียนจริง

D2.3 Voice – คำ

D2.5 Revision — ทบทวน

D2.6 Editing and Proofreading – แก้ไข

D3.1 Producing Final Texts – งานสมบูรณ์

D3.2 Publishing and Presenting Texts — นำเสนอ

D3.3 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.1

- Students plan to write a "Plastic Bag Reduction Campaign Poster."

So they need to tell

- Topic: Reducing Plastic Bag Use
- Purpose: To persuade people to reduce their plastic bag use.
- Target audience: School students
- Format: Posters, as they communicate easily with images and short, attention-grabbing text.

นักเรียนวางแผนจะเขียน “โปสเตอร์รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก” นักเรียนต้องบอกได้ว่า

- หัวข้อ: การลดการใช้ถุงพลาสติก
- จุดประสงค์: เพื่อโน้มน้าวให้คนลดการใช้ถุงพลาสติก
- กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนในโรงเรียน
- รูปแบบ: โปสเตอร์ เพราะสามารถสื่อสารด้วยภาพและข้อความสั้น ๆ

ที่ดึงดูดความสนใจได้ง่าย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.2

- Students were given the topic "My Community."
- They used brainstorming to come up with topics to write about, such as markets, schools, and temples.

- They used real-life experiences of going to the market with their families to share their stories.
- They used their knowledge from social studies about community occupations to supplement their writing.
- They wrote a first draft of a paragraph, then developed it into a complete article.

นักเรียนได้รับหัวข้อ "ชุมชนของฉัน"

- นักเรียนใช้การระดมความคิดเพื่อคิดหัวข้อที่จะเขียน เช่น ตลาด โรงเรียน และวัด
- นักเรียนใช้ประสบการณ์จริงจากการไปตลาดกับครอบครัวเพื่อแบ่งปันเรื่องราว
- นักเรียนใช้ความรู้จากสังคมศึกษาเกี่ยวกับอาชีพในชุมชนมาประกอบการเขียน
- นักเรียนเขียนร่างย่อหน้าแรก จากนั้นพัฒนาเป็นบทความฉบับสมบูรณ์

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.3 D1.4

- Students research necessary information from reliable sources to complete their writing.

นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพื่อทำให้งานเขียนสมบูรณ์

- Students organize content by sequencing the content and its parts.

นักเรียนจัดระเบียบเนื้อหาโดยการลำดับเนื้อหา และส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.5

- After completing the assignment
 - Students may ask themselves if there are any areas they would like to change or add.
 - Reflect on how the assignment was useful and what they learned.

หลังจากงานเสร็จ

- นักเรียนอาจถามตนเองว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไข หรือเพิ่มเติม
- สะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.1 - D3.3

- Students need to know their writing purpose and audience, then plan their writing to cover the topic they are going to write about, while following the writing cycle.
 - Students write a virtual draft, research information, and write according to a plan, then select words appropriate to the purpose.
 - Students write authentically, either by hand or by typing.
 - Students review. Students review and write down any parts that need correction or additions, then make corrections to complete the work.
 - Students present their work using a presentation method appropriate to the task, such as using slides, a poster, or creating a book.
 - After the work is complete, students reflect on how the work was useful and what they learned.

นักเรียนต้องทราบจุดประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านจากนั้นวางแผนการเขียนให้ครอบคลุมเรื่องที่จะเขียนโดยในระหว่างเขียนให้ปฏิบัติตามวงจรการเขียน

-นักเรียนเขียนร่างเหมือนจริง มีการค้นคว้าข้อมูลและเขียนตามแผนงานจากนั้นเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

-นักเรียนเขียนจริงด้วยลายมือหรือใช้การพิมพ์

-นักเรียนทบทวนนักเรียนทบทวน เขียนว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติมจากนั้นแก้ไขเพื่อทำให้งานสมบูรณ์

-นักเรียนนำเสนองานโดยเลือกวิธีการนำเสนอให้เหมาะกับงานเช่นการทำเป็นสไลด์ทำโปสเตอร์หรือจัดทำรูปเล่ม

- หลังจากงานเสร็จ นักเรียนสะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Level 9 - P.5

Listening – การฟัง

Students can listen attentively and comprehend information communicated both verbally and non-verbally. They are able to express interest at appropriate times, ask questions to encourage the speaker to elaborate, and respond appropriately to the contributions of others in group discussions, in both formal and informal contexts. Students can also select and use a variety of listening strategies before, during, and after listening to understand messages deeply, identify the purpose of a text, construct meaning, seek clarification when needed, and respond appropriately. In doing so, students are able to participate confidently in conversations, demonstrate respect and etiquette, and communicate their understanding clearly to others.

นักเรียนสามารถฟังอย่างตั้งใจและเข้าใจสารที่สื่อด้วยทั้งคำพูดและภาษากาย พวกเขาสามารถแสดงความสนใจในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวในเวลาที่เหมาะสม ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้พูดขยายความ และตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้อื่นในการสนทนากลุ่มได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะในสถานการณ์ทางการหรือไม่เป็นทางการ นักเรียนยังสามารถเลือกและใช้กลยุทธ์การฟังต่าง ๆ ก่อน ฟัง และหลังฟัง เพื่อทำความเข้าใจข้อความและสารที่สื่ออย่างลึกซึ้ง ระบุวัตถุประสงค์ของข้อความ สร้างความหมายจากสิ่งที่ได้ฟัง ขอคำชี้แจงเมื่อไม่เข้าใจ และตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อสิ่งที่ได้รับฟัง ด้วยวิธีนี้ นักเรียนจะสามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาได้อย่างมั่นใจ มีมารยาท และสื่อสารความเข้าใจของตนเองกับผู้อื่นได้อย่างชัดเจน

Strand - ตัวชี้วัด

B1.1 Effective Listening Skills — การฟังที่มีประสิทธิภาพ

B1.2 Listening strategies for Comprehension — กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.1

- Students were in a discussion group on "Wildlife in Thailand."
 - They listened intently to their peers' descriptions of elephants and tigers, grasping key points.
 - They expressed interest by nodding and saying, "Wow, that's interesting!"
 - They asked questions to encourage their peers to elaborate: "What do elephants primarily eat?"
 - Responding to a friend's comment: A friend said, "Elephants mainly eat grass and leaves." The student added, "Oh, and elephants sometimes like to eat fruits in the forest, too, right?"
 - Use appropriate gestures and words for the context, such as being polite and friendly in discussions (formal) and using informal expressions of interests such as “Wow!”

นักเรียนอยู่ในกลุ่มอภิปรายเรื่อง “สัตว์ป่าในประเทศไทย”

- นักเรียนฟังเพื่อนเล่าถึงช้างและเสืออย่างตั้งใจ จับใจความสำคัญได้
- แสดงความสนใจด้วยการพยักหน้าและพูดว่า “ว้าว น่าสนใจมาก!”
- ตั้งคำถามเพื่อให้เพื่อนขยายความ: “ช้างกินอาหารอะไรเป็นหลักคะ?”
- ตอบสนองต่อความคิดเห็นเพื่อน: เพื่อนบอกว่า “ช้างกินหญ้าและใบไม้เป็นหลัก” นักเรียนเสริมว่า “อ้อ แล้วบางครั้งช้างก็ชอบกินผลไม้ในป่าด้วยใช่ไหม?”
- ใช้ท่าทางและคำพูดให้เหมาะกับบริบท เช่น สุภาพและเป็นมิตรในการอภิปราย (formal) และใช้คำพูดแสดงความสนใจแบบไม่เป็นทางการ เช่น “ว้าว!”

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.2

- Before listening: set a purpose, predict the story from title/pictures and connect to previous experiences. “I think this might be about...”

ก่อนฟัง: ตั้งจุดประสงค์ เดาเนื้อเรื่องจากชื่อ/ภาพ และเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม เช่น “ฉันคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะเกี่ยวกับ.....”

- During listening: focus on key words, take brief notes, ask for repetition/clarification. “He used a high tone when he said this word, indicating emphasis.”

ระหว่างฟัง: ตั้งใจฟัง จับคำสำคัญ จดสั้น ๆ ขอให้พูดซ้ำ/อธิบายเพิ่ม เช่น “เขาใช้เสียงสูงตอนพูดคำนี้ แสดงว่าเน้นสำคัญ”

- After listening: retell ,check predictions, identify unclear parts. “What's this about?” “I agree because...” “After listening, I can tell you the summary.”

หลังฟัง: เล่าเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา ระบุส่วนที่ยังไม่ชัดเจน เช่น “เรื่องนี้พูดถึงอะไร?” “ฉันเห็นด้วยเพราะว่า...” “หลังฟัง ฉันสามารถเล่าเรื่องย่อได้

Speaking – การพูด

Students can listen and understand information both verbally and non-verbally, express interest, ask questions, and respond appropriately to others in formal and informal contexts. They use listening and speaking strategies, such as paraphrasing, restating, facial expressions, gestures, and body language, to communicate meaning clearly. Students select appropriate vocabulary, varied adjectives and adverbs, different sentence types, and cohesive sentences to support audience comprehension, allowing them to communicate confidently and effectively.

นักเรียนสามารถฟังและเข้าใจสารทั้งคำพูดและภาษากาย แสดงความสนใจ ตั้งคำถาม และตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเหมาะสม ทั้งในสถานการณ์ทางการและไม่เป็นทางการ ใช้กลยุทธ์การฟังและการพูด เช่น การกล่าวซ้ำ อธิบายใหม่ ใช้สีหน้า ท่าทาง และภาษากาย เพื่อสื่อสารความหมายได้ชัดเจน พร้อมเลือกใช้คำศัพท์ใหม่ คำคุณศัพท์/คำวิเศษณ์หลากหลาย ประโยคหลายรูปแบบ และเชื่อมประโยคอย่างสอดคล้อง ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายและนักเรียนสื่อสารอย่างมั่นใจ

Strand - ตัวชี้วัด

B1.3 Speaking Purposes and Strategies — จุดประสงค์การพูด และกลยุทธ์

B1.4 Oral and Non-Verbal Communication Strategies — กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา

B1.5 Word Choice, Syntax, and Grammar in Oral Communication — การเลือกใช้คำ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสารด้วยวาจา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.3

- A student is presenting a project about wildlife in class.

- Purpose: To help classmates understand the lifestyle of wild animals.
- Audience: Classmates (informal) and teacher (formal).
- Speaking strategy: When presenting complex information, such as “Tigers are nocturnal hunters,” the student paraphrases: “This means tigers hunt at night, not during the day,” to make it easier to understand.
- Adjusting tone and gestures: The student uses a friendly and clear tone and appropriate gestures to keep the audience engaged and ensure comprehension.

นักเรียนต้องนำเสนอโปรเจกต์เกี่ยวกับสัตว์ป่าในห้องเรียน

- ระบุจุดประสงค์: เพื่อให้เพื่อนเข้าใจวิถีชีวิตของสัตว์ป่า
- ระบุกลุ่มผู้ฟัง: เพื่อนร่วมชั้น (ไม่เป็นทางการ) และครู (ทางการ)
- ใช้กลยุทธ์พูด: เมื่อนำเสนอข้อมูลซับซ้อน เช่น “เสือเป็นนักล่ากลางคืน”

นักเรียน

กล่าวซ้ำ เป็น “นั่นหมายความว่าเสือจะออกหากินในเวลากลางคืน ไม่ใช่กลางวัน”

เพื่อให้เข้าใจง่าย

- ปรับน้ำเสียงและท่าทางให้เป็นมิตรและชัดเจน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจและสนใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.4

- A student presents a project about wildlife:

- Uses a clear and varied tone to emphasize important points, e.g.,
“Tigers are nocturnal hunters.”
- Uses facial expressions and gestures, such as pointing to a tiger on a poster, to help the audience visualize.
- Uses hand movements and body language to highlight the size or behavior of the animals.
- Explains that facial expressions, tone, and gestures help the audience understand that tigers hunt at night and make the presentation more engaging.

นักเรียนนำเสนอโปรเจกเกี่ยวกับสัตว์ป่า

- ใช้น้ำเสียงให้ชัดเจนและเปลี่ยนโทนเสียงเมื่อต้องการเน้นข้อสำคัญ เช่น “เสือเป็นนกล่ากลางคืน”
- ใช้สีหน้าและท่าทาง เช่น ชี้ภาพเสือบนโปสเตอร์ ทำให้ผู้ฟังเห็นภาพตาม
- ใช้การเคลื่อนไหวมือและภาษากายเพื่อเน้นขนาดหรือพฤติกรรมของสัตว์
- อธิบายว่า การใช้สีหน้า น้ำเสียง และท่าทางช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจว่าเสือล่าในเวลากลางคืน และทำให้การนำเสนอมีชีวิตชีวา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.5

- A student presents a wildlife project in class:
 - Uses new vocabulary: “nocturnal,” “endangered,” “habitat.”
 - Uses varied adjectives/adverbs: “Tigers are powerful predators that hunt silently at night.”
 - Uses multiple sentence types: “Tigers are nocturnal hunters. Do they attack humans? Rarely, only if threatened.”
 - Uses cohesive devices: “They live in dense forests, **so** protecting the forest is important for their survival.”
 - Adjusts language appropriately for the audience: clear, polite, and friendly when speaking to classmates and teachers.

นักเรียน นำเสนอโปรเจกต์เกี่ยวกับสัตว์ป่าในห้องเรียน

- ใช้ คำศัพท์ใหม่ เช่น “nocturnal” (กลางคืน), “endangered”

(ใกล้สูญพันธุ์), “habitat” (ถิ่นที่อยู่)

- ใช้ คำคุณศัพท์/คำวิเศษณ์หลากหลาย: “เสือเป็นนักล่าที่แข็งแรงและล่าอย่างเงียบในเวลากลางคืน”

- ใช้ ประโยคหลายรูปแบบ: “เสือเป็นนักล่ากลางคืน พวกมันโจมตีมนุษย์หรือไม่? แทบไม่เลย มีเพียงเมื่อถูกคุกคามเท่านั้น”

- เชื่อมประโยคด้วยคำเชื่อม: “พวกมันอาศัยอยู่ในป่าทึบ ดังนั้นการอนุรักษ์ป่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการอยู่รอดของพวกมัน”

- ปรับคำพูดให้เหมาะกับผู้ฟัง: ใช้ภาษาชัดเจน สุภาพ และเป็นมิตรกับเพื่อนร่วมชั้นและครู

Reading – การอ่าน

Students can use their knowledge of vocabulary and morphemes to read and spell accurately, read fluently, and adjust their reading for purpose. They connect prior knowledge and experiences to new texts, make predictions, monitor understanding, and summarize key ideas accurately. Students analyze various texts, identify text forms and genres, visual elements, style, and point of view, use literary devices, make inferences, and connect texts to culture, perspectives, and Indigenous contexts, reflecting on the critical thinking skills used to understand them.

นักเรียนสามารถใช้ความรู้คำศัพท์และหน่วยรูปเพื่ออ่านและสะกดคำอย่างแม่นยำ อ่านได้คล่องแคล่ว เข้าใจคำศัพท์ในหลายบริบท และปรับการอ่านให้เหมาะกับจุดประสงค์ พวกเขาใช้ประสบการณ์เดิมและความรู้ล่วงหน้าเชื่อมโยงกับข้อความใหม่ ทำการคาดเดา ตรวจสอบความเข้าใจ และสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อความหลายประเภท ระบุลักษณะ ข้อความ และประเภทวรรณกรรม รวมถึงภาพประกอบ สไลด์ และมุมมองของผู้เล่า ใช้เครื่อง

มีวรรณกรรม ทำข้อสรุป ตีความ และเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม มุมมอง และบริบท
ของชาวพื้นเมือง พร้อมสะท้อนทักษะคิดวิเคราะห์ที่ใช้ในการเข้าใจข้อความ

Strand - ตัวชี้วัด

B2.1 Word-Level Reading and Spelling: Using Morphological Knowledge –
ใช้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและหน่วยรูป (เช่น ฐาน คำนำหน้า และคำต่อ
ท้าย) เพื่ออ่านและสะกดคำ

B2.2 Vocabulary – คำศัพท์

B2.3 Reading Fluency: Accuracy, Rate, and Prosody — ความคล่องแคล่วใน
การอ่าน: ความแม่นยำ และความไพเราะ

C1.1 Using Foundational Knowledge and Skills to Comprehend Texts
— การใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจข้อความ

C1.2 Text Forms and Genres —รูปแบบและประเภทข้อความ

C1.4 Visual Elements of Texts —ภาพประกอบในข้อความ

C1.6 Point of view —มุมมอง

C2.1 Prereading: Activating Prior Knowledge — การอ่านล่วงหน้า: การกระตุ้น
ความรู้เดิม

C2.2 Prereading: Identifying the Purpose for Reading, Listening, and
Viewing

— การอ่านล่วงหน้า ระบุดจุดประสงค์การอ่าน การฟัง การดู

C2.3 Monitoring of Understanding: Making and Confirming Predictions

—การติดตามความเข้าใจ: การสร้างและการยืนยันการคาดการณ์

C2.4 Monitoring of Understanding: Ongoing Comprehension Check

—การติดตามความเข้าใจ: การตรวจสอบความเข้าใจ

C2.5 Monitoring of Understanding: Making Connections—การติดตามความเข้าใจ: การสร้างความเชื่อมโยง

C2.6 Summarizing: Identifying Relevant information and Drawing Conclusions—การสรุป : การระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสรุปผล

C2.7 Reflect on learning —สะท้อนการเรียนรู้

C3.1 Literary Devices – องค์ประกอบวรรณกรรม

C3.2 Making Inferences - สร้างการอ้างอิง

C3.3 Analyzing Texts – วิเคราะห์ข้อความ

C3.4 Analyzing Cultural Elements of Texts – วิเคราะห์องค์ประกอบทางวัฒนธรรมของ

ข้อความ

C3.5 Perspectives within Texts – มุมมองในเรื่อง

C3.6 Analysis and Response – วิเคราะห์และตอบโต้

C3.7 Indigenous Contexts – บริบท

C3.8 Reflecting on Learning – สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B2.1 - B2.3

- A student reads an article about **recycling at school**:

- Uses knowledge of roots, prefixes, and suffixes, e.g., “recycle,” to understand meaning and spell correctly (B2.1)
- Uses newly learned and previously learned vocabulary to explain, e.g., “Recycling reduces waste and helps the environment” (B2.2)
- Reads fluently with adjusted pace and emphasis, highlighting key points (B2.3)
- Uses tone and gestures while reading aloud to help listeners understand and stay engaged.

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การรีไซเคิลขยะในโรงเรียน

- ใช้ความรู้เกี่ยวกับ รากคำ คำนำหน้า และคำต่อท้าย เช่น “recycle” (รีไซเคิล) เพื่อเข้าใจความหมายและสะกดคำถูกต้อง (B2.1)
- ใช้ คำศัพท์ใหม่และคำที่เรียนรู้แล้ว ในการอธิบาย เช่น “Recycling reduces waste and helps the environment” (B2.2)
- อ่านบทความ อย่างคล่องแคล่ว ปรับความเร็วและโทนเสียง เช่น เน้นข้อความสำคัญและหยุดพักตรงจุดเหมาะสม (B2.3)
- เมื่ออ่านออกเสียง ใช้น้ำเสียงและท่าทางประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจข้อความและสนใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.1

- A student reads an article about **saving energy at home**:
 - Understands vocabulary like “electricity,” “efficient,” “appliances.”
 - Interpreted sentences: “Turning off lights when not in use saves energy.”
 - Notice cohesive devices like “therefore” and “because” to understand

cause and effect.

- Uses prior knowledge about household electricity use to better understand the article.

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การประหยัดพลังงานในบ้าน

- เข้าใจคำศัพท์ เช่น “electricity,” “efficient,” “appliances”
- ตีความประโยค: “Turning off lights when not in use saves energy.”
- สังเกตคำเชื่อม เช่น “therefore,” “because” เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์

ระหว่างเหตุและผล

- ใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าในบ้านมาช่วยทำความเข้าใจบทความ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.2

- A student reads a story about a Thai tradition:

- Identifies the text as a literary narrative.
- Explains that it includes sequential events, characters, and

dialogue to aid understanding.

- Notes that using a cultural narrative helps learners understand

Thai values and traditions.

นักเรียนอ่าน เรื่องเล่าเกี่ยวกับประเพณีไทย

- ระบุว่าข้อความ เป็น เรื่องเล่าเชิงวรรณกรรม
- อธิบายว่ามี ลำดับเหตุการณ์ ตัวละคร และบทสนทนา ที่ช่วยให้เข้าใจเรื่อง
- เชื่อว่าการใช้เรื่องเล่าเชิงวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจค่านิยมและประเพณี

ไทย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.4

- A student reads an article about recycling at school:

- Images show color-coded bins for separating waste.
- Graphics display statistics on waste reduction after the recycling program.

- The student explains that visuals help understand the text and highlight the importance of recycling.

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การรีไซเคิลในโรงเรียน

- ภาพประกอบแสดงถังขยะสีต่าง ๆ เพื่อแยกประเภทขยะ
- กราฟิกแสดง สถิติการลดขยะ หลังจากใช้โครงการรีไซเคิล
- นักเรียนอธิบายว่าภาพและกราฟิกช่วยให้เข้าใจข้อความได้ง่ายขึ้น และเห็น

ความสำคัญของการรีไซเคิล

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.6

- A student reads the story “The Boy and His Cat”:
- Identifies it as first person (“I took my cat to the park.”)
- Explains the advantage: the reader feels close to the boy’s thoughts and feelings.
- Explains the limitation: the reader cannot know the cat’s or other characters’ thoughts.

นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เด็กชายกับแมวของเขา

- ระบุว่าเป็น บุคคลที่หนึ่ง (“I took my cat to the park.”)
- อธิบายข้อดี: ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดกับความคิดและความรู้สึกของเด็กชาย
- อธิบายข้อจำกัด: ผู้อ่านไม่สามารถรู้ความคิดของแมวหรือคนอื่นในเรื่องได้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C2.1 - C2.7

- A student reads an article about recycling at school:
- Uses prior experience of separating waste at home to understand the article (C2.1)
- Identifies purpose: to learn about recycling in school (C2.2)
- Predicts that “the school might have color-coded bins for

recycling” (C2.3)

- Reads and checks understanding by asking questions and examining graphics (C2.4)
- Connects the information to home experience and prior environmental knowledge (C2.5)
- Summarizes that recycling reduces waste and protects the environment, citing details from the text (C2.6)
- Reflects that using reading strategies helped better understand the article and environmental concepts (C2.7)

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การรีไซเคิลในโรงเรียน

- ใช้ประสบการณ์เดิม เช่น การแบ่งขยะที่บ้านเพื่อเข้าใจบทความ (C2.1)
- ระบุดจุดประสงค์ของการอ่าน: เพื่อ เรียนรู้วิธีรีไซเคิลในโรงเรียน (C2.2)
- คาดการณ์ว่า “โรงเรียนอาจมีถังขยะสีต่าง ๆ สำหรับรีไซเคิล” (C2.3)
- อ่านต่อและ ตรวจสอบความเข้าใจ โดยตั้งคำถามและอ่านกราฟิกประกอบ (C2.4)
- เชื่อมโยงข้อมูลกับ ประสบการณ์ที่บ้านและสิ่งที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (C2.5)
- รูปร่าง การรีไซเคิลช่วยลดขยะและปกป้องสิ่งแวดล้อม โดยยกตัวอย่างรายละเอียดจากข้อความ (C2.6)
- สะท้อนว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านเหล่านี้ช่วยเข้าใจบทความและแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น (C2.7)

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C3.1 - C3.8

- A student reads a short story about community environmental conservation:

- Identifies imagery and humour, e.g., “the trees laughed when the rain fell” (C3.1)
- Infers the lesson is to respect nature (C3.2)
- Sequences community actions and explains effects on the environment (C3.3)
- Connects the story’s values to personal experience (C3.4)
- Identifies narrator’s perspective and possible biases (C3.5)
- Explains messages about community involvement and conservation (C3.6)
- Connects to First Nations culture and current relevance (C3.7)
- Reflects that analysis helped understand the lesson and cultural messages (C3.8)

นักเรียนอ่าน เรื่องสั้นเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน

- ระบุ ภาพพจน์และอารมณ์ขัน เช่น “ต้นไม้ก็หัวเราะเมื่อฝนตก” (C3.1)
- อ้างถึงว่าบทเรียนคือการเคารพธรรมชาติ (C3.2)
- จัดลำดับเหตุการณ์ การกระทำของชุมชน และอธิบาย ผลลัพธ์ต่อสิ่งแวดล้อม (C3.3)
- เชื่อมโยง ค่านิยมของเรื่องกับประสบการณ์ตนเอง (C3.4)
- ระบุมุมมองผู้เล่าและ อคติที่อาจเกิดกับผู้ฟัง (C3.5)
- อธิบายข้อความเกี่ยวกับ การรวมกลุ่มและการอนุรักษ์ธรรมชาติ (C3.6)
- เชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมและความสำคัญในปัจจุบัน (C3.7)
- สะท้อนว่าการวิเคราะห์ช่วยให้เข้าใจ บทเรียนและข้อความเชิงวัฒนธรรม (C3.8)

Writing – การเขียน

Students can plan, develop, and produce their own texts by identifying topics, purpose, and audience; generating and organizing ideas; gathering information from multiple sources; drafting, revising, and editing; expressing personal voice and point of view; producing final texts; presenting them confidently; and reflecting on strategies that helped improve their writing and communication.

นักเรียนสามารถวางแผนและสร้างข้อความของตนเองได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ระบุหัวข้อ จุดประสงค์ และผู้ฟัง ไปจนถึงสร้างและพัฒนาแนวคิด รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง จัดลำดับและเรียบเรียงเนื้อหา เขียนร่าง ปรับแก้และแก้ไขข้อความให้ชัดเจน สร้างสรรค์เสียงส่วนตัวและมุมมองในงาน เขียนข้อความขั้นสุดท้ายโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ และนำเสนอผลงานอย่างมั่นใจ พร้อมสะท้อนกลยุทธ์ที่ช่วยให้พัฒนาทักษะการเขียนและการสื่อสารของตน

Strand - ตัวชี้วัด

D1.1 Purpose and Audience — จุดประสงค์และผู้ฟัง

D1.2 Developing Ideas — พัฒนาความคิด

D1.3 Research — ค้นคว้า

D1.4 Organizing Content — จัดระเบียบเนื้อหา

D1.5 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

D2.1 Producing Drafts – เขียนร่าง

D2.2 Printing and Handwriting – เขียนจริง

D2.3 Voice – คำ

D2.5 Revision — ทบทวน

D2.6 Editing and Proofreading – แก้ไข

D3.1 Producing Final Texts – งานสมบูรณ์

D3.2 Publishing and Presenting Texts — นำเสนอ

D3.3 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.1

- Students plan to write a "Plastic Bag Reduction Campaign Poster."

So they need to tell

- Topic: Reducing Plastic Bag Use
- Purpose: To persuade people to reduce their plastic bag use.
- Target audience: School students
- Format: Posters, as they communicate easily with images and short, attention-grabbing text.

นักเรียนวางแผนจะเขียน “โปสเตอร์รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก” นักเรียนต้องบอกได้ว่า

- หัวข้อ: การลดการใช้ถุงพลาสติก
- จุดประสงค์: เพื่อโน้มน้าวให้คนลดการใช้ถุงพลาสติก
- กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนในโรงเรียน
- รูปแบบ: โปสเตอร์ เพราะสามารถสื่อสารด้วยภาพและข้อความสั้น ๆ

ที่ดึงดูดความสนใจได้ง่าย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.2

- Students were given the topic "My Community."
- They used brainstorming to come up with topics to write about, such as markets, schools, and temples.
- They used real-life experiences of going to the market with their families to share their stories.

- They used their knowledge from social studies about community occupations to supplement their writing.

- They wrote a first draft of a paragraph, then developed it into a complete article.

นักเรียนได้รับหัวข้อ "ชุมชนของฉัน"

- นักเรียนใช้การระดมความคิดเพื่อคิดหัวข้อที่จะเขียน เช่น ตลาด โรงเรียน และวัด

- นักเรียนใช้ประสบการณ์จริงจากการไปตลาดกับครอบครัวเพื่อแบ่งปันเรื่องราว

- นักเรียนใช้ความรู้จากสังคมศึกษาเกี่ยวกับอาชีพในชุมชนมาประกอบการเขียน

- นักเรียนเขียนร่างย่อหน้าแรก จากนั้นพัฒนาเป็นบทความฉบับสมบูรณ์

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.3 D1.4

- Students research necessary information from reliable sources to complete their writing.

นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพื่อทำงานเขียนสมบูรณ์

- Students organize content by sequencing the content and its parts.

นักเรียนจัดระเบียบเนื้อหาโดยการลำดับเนื้อหา และส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.5

- After completing the assignment

- Students may ask themselves if there are any areas they would like to change or add.

- Reflect on how the assignment was useful and what they learned.

หลังจากงานเสร็จ

- นักเรียนอาจถามตนเองว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไข หรือเพิ่มเติม

- สะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.1 - D3.3

- Students need to know their writing purpose and audience, then plan their writing to cover the topic they are going to write about, while following the writing cycle.
 - Students write a virtual draft, research information, and write according to a plan, then select words appropriate to the purpose.
 - Students write authentically, either by hand or by typing.
 - Students review. Students review and write down any parts that need correction or additions, then make corrections to complete the work.
 - Students present their work using a presentation method appropriate to the task, such as using slides, a poster, or creating a book.
 - After the work is complete, students reflect on how the work was useful and what they learned.

นักเรียนต้องทราบจุดประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านจากนั้นวางแผนการเขียนให้ครอบคลุมเรื่องที่จะเขียนโดยในระหว่างเขียนให้ปฏิบัติตามวงจรการเขียน

- นักเรียนเขียนร่างเสมือนจริง มีการค้นคว้าข้อมูลและเขียนตามแผนงานจากนั้นเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์
- นักเรียนเขียนจริงด้วยลายมือหรือใช้การพิมพ์
- นักเรียนทบทวนนักเรียนทบทวน เขียนว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติม จากนั้นแก้ไขเพื่อทำให้งานสมบูรณ์
- นักเรียนนำเสนองานโดยเลือกวิธีการนำเสนอให้เหมาะกับงานเช่นการทำเป็น สไลด์ทำโปสเตอร์หรือจัดทำรูปเล่ม
- หลังจากงานเสร็จ นักเรียนสะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้

เรียนรู้อะไรบ้าง

Listening – การฟัง

Students can use effective listening skills by recognizing when to ask relevant questions and responding appropriately to others' contributions in group discussions, in both formal and informal contexts. They can select and apply a variety of listening strategies before, during, and after listening to understand information communicated orally and non-verbally, seek clarification when needed, and develop responses that are relevant and appropriate to the context.

นักเรียนสามารถใช้ทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพโดยระบุช่วงเวลาที่ควรถามคำถามเพื่อขยายความเข้าใจ และตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้อื่นในการสนทนากลุ่มได้อย่างเหมาะสมทั้งในสถานการณ์ทางการและไม่เป็นทางการ พวกเขาสามารถเลือกและใช้กลยุทธ์การฟังที่หลากหลายก่อน ระหว่าง และหลังการฟัง เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลที่สื่อสารทั้งด้วยคำพูดและสัญญาณไม่ใช่คำพูด พร้อมทั้งสามารถขอคำชี้แจงเมื่อไม่เข้าใจและพัฒนาการตอบสนองที่เหมาะสมกับบริบท

Strand - ตัวชี้วัด

B1.1 Effective Listening Skills — การฟังที่มีประสิทธิภาพ

B1.2 Listening strategies for Comprehension — กลยุทธ์การฟังเพื่อความเข้าใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.1

- A student listens to a classmate discussing a local river,
 - Asks, “How does this river affect the lives of people and aquatic animals?”
 - Adds their own ideas to support the discussion.

นักเรียนฟังเพื่อนในกลุ่มพูดถึงแม่น้ำในท้องถิ่น

- ตั้งคำถามว่า “แม่น้ำสายนี้มีผลต่อชีวิตผู้คนและสัตว์น้ำอย่างไร?”
- แสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อสนับสนุนการอภิปราย

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.2

- Before listening: set a purpose, predict the story from title/pictures and connect to previous experiences. “I think this might be about...”

ก่อนฟัง: ตั้งจุดประสงค์ เดาเนื้อเรื่องจากชื่อ/ภาพ และเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม เช่น “ฉันคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะเกี่ยวกับ.....”

- During listening: focus on key words, take brief notes, ask for repetition/clarification. “He used a high tone when he said this word, indicating emphasis.”

ระหว่างฟัง: ตั้งใจฟัง จับคำสำคัญ จดสั้น ๆ ขอให้พูดซ้ำ/อธิบายเพิ่ม เช่น “เขาใช้เสียงสูงตอนพูดคำนี้ แสดงว่าเน้นสำคัญ”

- After listening: retell ,check predictions, identify unclear parts. “What’s this about?” “I agree because...” “After listening, I can tell you the summary.”

หลังฟัง: เล่าเรื่อง ตรวจสอบการคาดเดา ระบุส่วนที่ยังไม่ชัดเจน เช่น “เรื่องนี้พูดถึงอะไร?” “ฉันเห็นด้วยเพราะว่า...” “หลังฟัง ฉันสามารถเล่าเรื่องย่อได้”

Speaking – การพูด

Students can identify the purpose and audience for speaking in both formal and informal contexts and select appropriate speaking strategies to communicate clearly and coherently. They can use oral and non-verbal communication strategies, including tone, facial expressions, gestures, and body language, to help the audience understand and engage, while adjusting these strategies according to cultural and contextual differences. Additionally, students can use precise and descriptive word choice, including varied adjectives and adverbs, a variety of sentence types, cohesive sentences, and appropriate active or passive voice to support audience comprehension.

นักเรียนสามารถระบุจุดประสงค์และกลุ่มผู้ฟังในการพูดทั้งในสถานการณ์ทางการและไม่เป็นทางการ พร้อมเลือกกลยุทธ์การพูดที่เหมาะสมเพื่อสื่อสารอย่างชัดเจนและสั้นไหล พวกเขาสามารถใช้กลยุทธ์การสื่อสารทั้งด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา เช่น น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง และภาษากาย เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจและมีส่วนร่วม พร้อมปรับการใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถใช้คำพูดได้อย่างแม่นยำและชัดเจน ใช้คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์หลากหลาย ขยายความด้วยประโยคหลายรูปแบบ เชื่อมโยงประโยคอย่างสอดคล้อง และปรับใช้เสียงประธานหรือถูกกระทำให้เหมาะสม เพื่อสนับสนุนความเข้าใจของผู้ฟัง

Strand - ตัวชี้วัด

B1.3 Speaking Purposes and Strategies — จุดประสงค์การพูด และกลยุทธ์

B1.4 Oral and Non-Verbal Communication Strategies — กลยุทธ์การสื่อสารด้วยวาจาและไม่ใช้วาจา

B1.5 Word Choice, Syntax, and Grammar in Oral Communication — การเลือกใช้คำ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการสื่อสารด้วยวาจา

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.3

- A student is assigned to present on “The Impact of Rivers on Local Communities.”
 - Audience: Teacher and classmates (formal context)
 - Purpose: To inform and raise awareness about the importance of rivers
 - Speaking strategies: The student begins with a clear introduction, uses vocabulary suitable for the audience, speaks concisely, and connects information with examples, e.g., “This river provides water for farmers and serves as a food source for the community.”
 - Responding to questions: The student listens to classmates’ questions and answers using prepared information while relating it to the local context.
- In an informal context, the student can talk about the river with friends using simple language, friendly tone, and gestures, e.g., “Wow! This river is so long and has lots of fish!” to communicate information and engage interest.

นักเรียนได้รับมอบหมายให้นำเสนอหัวข้อ “ผลกระทบของแม่น้ำต่อชุมชนท้องถิ่น”

- กลุ่มผู้ฟัง: ครูและเพื่อนร่วมชั้น (สถานการณ์ทางการ)
- จุดประสงค์: ให้ความรู้และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญของแม่น้ำ

แม่น้ำ

- กลยุทธ์การพูด: นักเรียนเริ่มด้วยการเกริ่นนำชัดเจน ใช้คำศัพท์เหมาะสมกับผู้ฟัง

พูดสั้น กระชับ และเชื่อมโยงข้อมูลด้วยตัวอย่าง เช่น “แม่น้ำสายนี้ช่วยให้เกษตรกรมี

น้ำใช้ในการเพาะปลูก และยังเป็นแหล่งอาหารของชุมชน”

- ตอบคำถาม: นักเรียนฟังคำถามเพื่อนและตอบโดยสรุปข้อมูลที่เตรียมไว้

พร้อม

เชื่อมโยงกับบริบทของท้องถิ่น

ในสถานการณ์ไม่เป็นทางการ นักเรียนสามารถพูดคุยเรื่องแม่น้ำกับเพื่อนโดยใช้

ภาษาง่าย ๆ ท่าทางและน้ำเสียงเป็นมิตร เช่น “ว้าว! แม่น้ำสายนี้ยาวมากนะ และมี

ปลาเยอะด้วย!” เพื่อสื่อสารข้อมูลและสร้างความสนใจ

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.4

- A student presents “The Importance of Local Rivers.”
 - They use clear and appropriately paced speech when explaining information.
 - They employ gestures and facial expressions to emphasize key points, such as pointing to a river on a map.
 - They use non-verbal cues like nodding and smiling to show understanding and engage the audience.
 - They analyze that in some cultures, direct eye contact may be considered polite or impolite, and adjust their body language accordingly.

นักเรียนนำเสนอเรื่อง “ความสำคัญของแม่น้ำในท้องถิ่น”

- ใช้น้ำเสียงชัดเจนและมีจังหวะเหมาะสมเมื่ออธิบายข้อมูล
- แสดงท่าทางและสีหน้าช่วยเน้นคำสำคัญ เช่น ชี้ไปยังแผนที่แม่น้ำบน

กระดาน

- ใช้การสื่อสารไม่ใช่คำพูด เช่น พยักหน้าและรอยยิ้ม เพื่อแสดงความเข้าใจ

และสร้าง

ความสนใจจากผู้ฟัง

- วิเคราะห์ว่าในบางวัฒนธรรม การสบตาโดยตรงอาจถือเป็นความสุภาพ

หรือไม่

สุภาพ และปรับท่าทางให้เหมาะสมกับผู้ฟัง

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B1.5

- A student presents “Important Local Rivers.”
 - They use descriptive words and adverbs, e.g., “clear water” and “flows gently.”
 - They use a variety of sentence types: “This river flows through several communities and provides food for people and aquatic animals.”
 - They connect sentences with cohesive devices: “Additionally, the river is a vital resource; therefore, it should be preserved sustainably.”
 - They adjust active and passive voice as appropriate: “The river provides water for the villagers” (active) / “Water is supplied to the village by the

river” (passive).

นักเรียนนำเสนอหัวข้อ “แม่น้ำสำคัญของท้องถิ่น”

- ใช้คำศัพท์แม่น้ำ เช่น “น้ำใสสะอาด” และคำวิเศษณ์ เช่น “ไหลอย่างสงบ”

- ใช้ประโยคหลากหลาย: “แม่น้ำสายนี้ไหลผ่านชุมชนหลายแห่ง และให้แหล่งอาหารแก่ผู้คนและสัตว์น้ำ”

- เชื่อมประโยคด้วยคำเชื่อม: “นอกจากนี้ น้ำยังเป็นทรัพยากรสำคัญ จึงควรอนุรักษ์อย่างยั่งยืน”

- ปรับเสียงประธานและถูกกระทำตามความเหมาะสม: “The river provides water for the villagers” (active) / “Water is supplied to the village by the river” (passive)

Reading – การอ่าน

Students can read and comprehend texts accurately, use vocabulary and morpheme knowledge to analyze and spell words, understand text forms, visual elements, and narrator point of view, and connect content to their experiences and culture. They can analyze literary devices, perspectives, biases, and cultural elements, and reflect on critical thinking skills and learning strategies that support a deeper understanding of texts and cultures.

นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจข้อความได้อย่างแม่นยำ ใช้คำศัพท์และความรู้ด้านหน่วยรูป (morpheme) เพื่อวิเคราะห์และสะกดคำ เข้าใจรูปแบบข้อความ ภาพประกอบ และมุมมองผู้เล่า เชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์และวัฒนธรรมของตน วิเคราะห์องค์ประกอบวรรณกรรม มุมมอง อคติ และข้อความเชิงวัฒนธรรม รวมถึงสะท้อนทักษะคิดวิเคราะห์และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้เข้าใจข้อความและวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง

Strand - ตัวชี้วัด

B2.1 Word-Level Reading and Spelling: Using Morphological Knowledge – ใช้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและหน่วยรูป (เช่น ฐาน คำนำหน้า และคำต่อท้าย) เพื่ออ่านและสะกดคำ

B2.2 Vocabulary – คำศัพท์

B2.3 Reading Fluency: Accuracy, Rate, and Prosody – ความคล่องแคล่วในการอ่าน: ความแม่นยำ และความไพเราะ

C1.1 Using Foundational Knowledge and Skills to Comprehend Texts – การใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อทำความเข้าใจข้อความ

C1.2 Text Forms and Genres —รูปแบบและประเภทข้อความ

C1.4 Visual Elements of Texts —ภาพประกอบในข้อความ

C1.6 Point of view —มุมมอง

C2.1 Prereading: Activating Prior Knowledge — การอ่านล่วงหน้า: การกระตุ้นความรู้เดิม

C2.2 Prereading: Identifying the Purpose for Reading, Listening, and Viewing

— การอ่านล่วงหน้า ระบุจุดประสงค์การอ่าน การฟัง การดู

C2.3 Monitoring of Understanding: Making and Confirming Predictions

—การติดตามความเข้าใจ: การสร้างและการยืนยันการคาดการณ์

C2.4 Monitoring of Understanding: Ongoing Comprehension Check

—การติดตามความเข้าใจ: การตรวจสอบความเข้าใจ

C2.5 Monitoring of Understanding: Making Connections—การติดตามความเข้าใจ: การสร้างความเชื่อมโยง

C2.6 Summarizing: Identifying Relevant information and Drawing Conclusions—การสรุป : การระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสรุปผล

C2.7 Reflect on learning —สะท้อนการเรียนรู้

C3.1 Literary Devices – องค์ประกอบวรรณกรรม

C3.2 Making Inferences - สร้างการอ้างอิง

C3.3 Analyzing Texts – วิเคราะห์ข้อความ

C3.4 Analyzing Cultural Elements of Texts – วิเคราะห์องค์ประกอบทางวัฒนธรรมของ

ข้อความ

C3.5 Perspectives within Texts – มุมมองในเรื่อง

C3.6 Analysis and Response – วิเคราะห์และตอบโต้

C3.7 Indigenous Contexts – บริบท

C3.8 Reflecting on Learning – สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน B2.1 - B2.3

- Students read an article titled “Local River Conservation” and encounter new vocabulary such as:

“ไม่ปนเปื้อน” (uncontaminated) – prefix “ไม่-” = not, base “ปนเปื้อน”

= contaminated → meaning “clean, free from pollution”

“การปลูกป่าซ้ำ” (reforestation) – prefix “การ-” = action, base “ปลูกป่า”

= plant forest, suffix “-ซ้ำ” = again → understood and read correctly

While reading aloud, students adjust their voice to be clear and emphasize key phrases such as “แม่น้ำสำคัญต่อชุมชน” (rivers are vital for communities) to highlight the importance of rivers.

Students can read various types of texts fluently, accurately, and with appropriate pacing to support comprehension, and they can adjust expression, emphasis, and intonation according to the purpose of the text.

นักเรียนอ่านบทความเรื่อง “การอนุรักษ์แม่น้ำในท้องถิ่น” พบคำศัพท์ใหม่ เช่น

“ไม่ปนเปื้อน” ประกอบด้วยคำนำหน้า “ไม่-” = ปฏิเสธ, คำฐาน “ปนเปื้อน” = สกปรก/ปนเปื้อน → แปลว่า “สะอาด ปราศจากมลพิษ”

“การปลูกป่าซ้ำ” ประกอบด้วยคำนำหน้า “การ-” = การกระทำ, คำฐาน “ปลูกป่า”, คำต่อท้าย “-ซ้ำ” → เข้าใจและอ่านได้ถูกต้อง

ขณะอ่านบทความออกเสียง นักเรียนปรับน้ำเสียงให้ชัดเจน และเน้นคำสำคัญ เช่น “แม่น้ำสำคัญต่อชุมชน” เพื่อเน้นความสำคัญของแม่น้ำ

นักเรียนยังสามารถอ่านข้อความประเภทต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และมีจังหวะเหมาะสมเพื่อสนับสนุนความเข้าใจ และปรับน้ำเสียง การเน้น และการอ่านออกเสียงตามจุดประสงค์ของข้อความได้อย่างเหมาะสม

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.1

- Students read an article about **local rivers**:
 - They use an understanding of vocabulary such as “water source” and “ecosystem.”
 - They interpret sentence structures, for example, “Rivers are vital for both animals and humans.”
 - They connect their prior knowledge about the environment with information in the text to fully understand the message.

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ แม่น้ำท้องถิ่น

- ใช้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น “แหล่งน้ำ” และ “ระบบนิเวศ”
- เข้าใจโครงสร้างประโยค เช่น “แม่น้ำมีความสำคัญต่อชีวิตสัตว์และมนุษย์”
- เชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับข้อมูลในบทความเพื่อทำความเข้าใจข้อความทั้งหมด

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.2

- Students read a **folk story about a local river**:
 - They identify it as a narrative text with a beginning, middle, and end,
containing characters and events.
 - They recognize cultural elements, such as traditional beliefs about the
river’s spirit.
 - They explain how the story format and cultural references help convey
lessons about respecting and protecting the river.

นักเรียนอ่าน นิทานพื้นบ้านเกี่ยวกับแม่น้ำท้องถิ่น:

- ระบุว่านี่เป็นข้อความเชิงเล่าเรื่อง มีส่วนเริ่ม กลาง และจบ ประกอบด้วยตัวละครและเหตุการณ์
- สังเกตองค์ประกอบทางวัฒนธรรม เช่น ความเชื่อดั้งเดิมเกี่ยวกับจิตวิญญาณของแม่น้ำ
- อธิบายว่ารูปแบบการเล่าเรื่องและการอ้างอิงทางวัฒนธรรมช่วยถ่ายทอดบทเรียนเกี่ยวกับการเคารพและอนุรักษ์แม่น้ำได้อย่างไร

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.4

- Students read an article about local river conservation:
 - A map of the river shows its location and course, helping students understand the spatial context.
 - A graph illustrates water levels and quality across different seasons, making trends in pollution clear.
 - Illustrations of aquatic animals and river plants enhance the text by showing biodiversity.

Students can compare how the map provides clear spatial information, the graph conveys numerical data, and the illustrations support contextual understanding and engage the audience visually.

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การอนุรักษ์แม่น้ำท้องถิ่น

- ภาพแผนที่แม่น้ำช่วยให้เห็นตำแหน่งและเส้นทางของแม่น้ำ
- กราฟแสดงปริมาณน้ำและคุณภาพน้ำในแต่ละฤดูกาล ทำให้นักเรียนเข้าใจแนวโน้มการปนเปื้อน
- ภาพประกอบของสัตว์น้ำและพืชริมแม่น้ำเสริมข้อความเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ

นักเรียนสามารถเปรียบเทียบได้ว่า ภาพแผนที่ ให้ข้อมูลเชิงพื้นที่ชัดเจน ในขณะที่ กราฟ ให้ข้อมูลเชิงตัวเลข และ ภาพประกอบ ช่วยสร้างความเข้าใจเชิงบริบทและดึงดูดความสนใจของผู้ชม

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C1.6

- Students read a **folk story about a local river**:
 - They identify that the story uses **third-person point of view**: “The river flowed through the village, and animals lived along its banks.”
 - They provide evidence, such as the phrase “animals lived along its banks,” showing a neutral, outside narrator perspective.
 - They explain that if the story were told from a **first-person**

perspective of a child in the village, it would feel more personal and emotionally engaging.

นักเรียนอ่าน นิทานพื้นบ้านเกี่ยวกับแม่น้ำท้องถิ่น

- ระบุว่าเรื่องเล่าใช้ มุมมองบุคคลที่สาม: “แม่น้ำไหลผ่านหมู่บ้านและสัตว์ต่าง ๆ อาศัยอยู่ริมฝั่ง”
- ยกตัวอย่างหลักฐานจากข้อความ เช่น การใช้คำว่า “สัตว์ต่าง ๆ อาศัยอยู่ริมฝั่ง”

แสดงมุมมองผู้เล่าที่เป็นกลาง

- อธิบายว่าหากเปลี่ยนเป็น มุมมองบุคคลที่หนึ่ง จากมุมมองเด็กในหมู่บ้าน เรื่องราวจะให้ความรู้สึกใกล้ชิดและมีอารมณ์มากขึ้น

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C2.1 - C2.7

- Students read an article about local river restoration:
 - They use prior knowledge of environmental conservation and science lessons to interpret the information (C2.1)
 - They identify the purpose as learning how to protect rivers and select an article from a reliable local author (C2.2)
 - They predict the impact of reforestation and pose questions to verify predictions (C2.3)
 - They visualize the restored river, read ahead, and consult charts on water quality (C2.4)
 - They explain how ideas about river protection connect to their experiences and other environmental news (C2.5)
 - They summarize the main idea: “Planting trees helps maintain water quality and ecosystems,” supported by details such as numbers of trees planted and wildlife returning (C2.6)
 - They reflect on how strategies like visualizing, predicting, and connecting to experience helped them understand the article and set goals to read other science articles to further improve comprehension (C2.7)

นักเรียนอ่านบทความเกี่ยวกับ การฟื้นฟูแม่น้ำท้องถิ่น

- ใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์จากวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อตีความข้อมูล (C2.1)
- ระบุจุดประสงค์ว่าเพื่อเรียนรู้วิธีปกป้องแม่น้ำและเลือกอ่านบทความจากนักเขียนท้องถิ่นที่เชื่อถือได้ (C2.2)
- ทำนายผลกระทบจากการฟันฟูป่าไม้และตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการคาดการณ์ (C2.3)
- ใช้กลยุทธ์จินตนาการภาพแม่น้ำที่ฟันฟูป่าแล้ว อ่านล่องหน้า และตรวจสอบแผนภูมิคุณภาพน้ำ (C2.4)
- อธิบายว่าความคิดเกี่ยวกับการปกป้องแม่น้ำเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนและชาวสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (C2.5)
- สรุปใจความสำคัญว่า “การปลูกป่าช่วยรักษาคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ” พร้อมรายละเอียดสนับสนุน เช่น จำนวนต้นไม้และสัตว์ที่กลับมาอาศัย (C2.6)
- สะท้อนว่าการสร้างภาพ การคาดการณ์ และการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ช่วยให้เข้าใจบทความดีขึ้น และตั้งเป้าหมายอ่านบทความวิทยาศาสตร์อื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะต่อไป (C2.7)

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน C3.1 - C3.8

- Students read a local river folk tale:
 - Identify hyperbole like “the river flows as fast as lightning” and idioms such as “pure of heart like clear water,” explaining how these convey emotion and value of the river (C3.1)
 - Make inferences that the lesson is about conservation and respect for nature (C3.2)
 - Analyze the main idea: “Protecting the river is vital to the community,” evaluating supporting evidence (C3.3)
 - Connect cultural elements like local river rituals to their own experiences and culture (C3.4)
 - Identify narrator perspective and check for bias, suggesting ways to avoid judging prematurely (C3.5)
 - Explain topics such as diversity and inclusion in water resource use, identifying different character perspectives (C3.6)
 - Assess how the story reflects historical and cultural experiences of First Nations and link to current contexts (C3.7)
 - Reflect that critical thinking skills such as comparing, connecting experiences, and interpreting helped them understand the story and cultural lessons (C3.8)

นักเรียนอ่านเรื่องเล่าพื้นบ้านเกี่ยวกับ แม่น้ำท้องถิ่น

- ระบุ hyperbole เช่น “แม่น้ำไหลเร็วเหมือนสายฟ้า” และ idioms เช่น “น้ำใสใจจริง” พร้อมอธิบายว่าช่วยสื่ออารมณ์และคุณค่าของแม่น้ำ (C3.1)
- ทำ inference ว่าบทเรียนคือการอนุรักษ์และเคารพธรรมชาติ (C3.2)
- วิเคราะห์ใจความหลักว่า “การปกป้องแม่น้ำสำคัญต่อชุมชน” พร้อมประเมินคุณภาพข้อมูลสนับสนุน (C3.3)
- เชื่อมโยงค่านิยมและประเพณีท้องถิ่น เช่น พิธีบูชาน้ำ กับประสบการณ์ตนเองและวัฒนธรรม (C3.4)
- ระบุมุมมองผู้เล่าและตรวจสอบอคติ เช่น การเน้นเฉพาะมุมมองชาวบ้านและเสนอแนวทางหลีกเลี่ยงการตัดสินใจล่วงหน้า (C3.5)
- อธิบายหัวข้อความหลากหลายและการรวมกลุ่มในการใช้ทรัพยากรน้ำ พร้อมระบุตำแหน่งต่าง ๆ ของตัวละคร (C3.6)
- วิเคราะห์ว่าการเล่าเรื่องสะท้อนประสบการณ์และประวัติศาสตร์ของชาว First Nations และเชื่อมโยงกับปัจจุบัน (C3.7)
- สะท้อนว่า การใช้ทักษะวิเคราะห์ เช่น การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ และการตีความช่วยให้เข้าใจข้อความและบทเรียนเชิงวัฒนธรรมได้ชัดเจน (C3.8)

Writing – การเขียน

Students can plan, create, and refine written texts effectively for different purposes and audiences. They identify suitable text forms and media , generate and organize ideas logically based on research and personal experience , and reflect on strategies that help improve their writing . Students draft , write clearly by hand or print neatly , and use appropriate tone and word choice to convey their voice . They revise, edit, and proofread their work to ensure clarity, coherence, and grammatical accuracy . Finally, students produce polished final texts , present or publish their work confidently to others , and reflect on their learning process to enhance future writing performance .

นักเรียนสามารถวางแผน สร้างสรรค์ และปรับปรุงงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มผู้อ่านที่แตกต่างกัน นักเรียนสามารถระบุรูปแบบและสื่อของงานเขียนที่เหมาะสม พัฒนาและจัดระเบียบความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยการค้นคว้าและประสบการณ์ส่วนตัว และสะท้อนถึงกลยุทธ์ที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้ นักเรียนสามารถเขียนร่าง เขียนด้วยลายมือหรือพิมพ์อย่างชัดเจน ใช้คำเสียงและถ้อยคำที่เหมาะสมเพื่อสื่อสารความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถทบทวน แก้ไข และตรวจสอบงานเขียนของตนเองให้มีความชัดเจน เชื่อมโยง และถูกต้องตามหลักภาษา สุดท้าย นักเรียนสามารถสร้างผลงานเขียนฉบับสมบูรณ์ เผยแพร่หรือนำเสนองานได้อย่างมั่นใจ และสะท้อนกระบวนการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาการเขียนให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

Strand - ตัวชี้วัด

D1.1 Purpose and Audience — จุดประสงค์และผู้ฟัง

D1.2 Developing Ideas — พัฒนาความคิด

D1.3 Research — ค้นคว้า

D1.4 Organizing Content — จัดระเบียบเนื้อหา

D1.5 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

D2.1 Producing Drafts – เขียนร่าง

D2.2 Printing and Handwriting – เขียนจริง

D2.3 Voice – คำ

D2.5 Revision — ทบทวน

D2.6 Editing and Proofreading – แก้ไข

D3.1 Producing Final Texts – งานสมบูรณ์

D3.2 Publishing and Presenting Texts — นำเสนอ

D3.3 Reflecting on Learning — สะท้อนการเรียนรู้

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D1.1 - D1.5

- Project Topic: Local River Conservation
 - Students identify the topic as “Local River Conservation” and define the purpose to raise awareness about the value of rivers for classmates (audience). They choose an infographic format because it communicates information concisely and clearly.
 - Students develop ideas by brainstorming the river’s importance, causes of pollution, impacts, and conservation methods. They draw on personal experiences, such as visiting a local river, and research online resources.
 - Students conduct research using environmental websites, textbooks, and articles. They summarize key information, such as reduced clean water levels and affected aquatic species, and record the sources and creators of the information.
 - Students organize content on the infographic: starting with the river’s importance, then causes of pollution, impacts, and solutions. They use visuals like river maps, images of aquatic animals, and

icons to communicate effectively.

- After completing the infographic, students reflect on their learning, noting that using a mind map and tables helped them sequence ideas and convey information clearly, enhancing their understanding of river conservation.

หัวข้อโครงการ: การอนุรักษ์แม่น้ำท้องถิ่น

- นักเรียนกำหนด หัวข้อ ว่า “การอนุรักษ์แม่น้ำ” และระบุ จุดประสงค์ เพื่อสร้างความตระหนักเรื่องคุณค่าของแม่น้ำแก่เพื่อนร่วมชั้น (ผู้ฟัง) โดยเลือกรูปแบบ เป็นโปสเตอร์เชิงข้อมูล (Infographic) เพราะช่วยสื่อข้อมูลสั้น กระชับ และเข้าใจง่าย

- นักเรียน พัฒนาความคิด โดย brainstorm ความสำคัญของแม่น้ำ ผลกระทบจากมลพิษ และแนวทางการอนุรักษ์ อ้างอิงทั้งประสบการณ์ส่วนตัว เช่น การไปเที่ยวแม่น้ำ และแหล่งข้อมูลออนไลน์

- นักเรียน ค้นคว้า ข้อมูลจากเว็บไซต์ขององค์กรสิ่งแวดล้อม หนังสือเรียน และบทความออนไลน์ สรุปข้อมูลสำคัญ เช่น ปริมาณน้ำสะอาดที่ลดลง และสัตว์น้ำที่ได้รับผลกระทบ พร้อมบันทึกแหล่งที่มาและผู้สร้างข้อมูล

- นักเรียน จัดเรียงเนื้อหา บนโปสเตอร์: เริ่มด้วยความสำคัญของแม่น้ำ, สาเหตุปัญหา, ผลกระทบ, แนวทางแก้ไข ใช้กราฟฟิก เช่น แผนที่แม่น้ำ ภาพสัตว์น้ำ และไอคอนเพื่อช่วยสื่อสาร

- หลังจากสร้างโปสเตอร์ นักเรียน สะท้อนการเรียนรู้ ว่าการใช้ mind map และตารางช่วยจัดลำดับความคิด ทำให้สามารถสื่อข้อมูลชัดเจน และทำให้ตนเองเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์แม่น้ำลึกขึ้น

Example – พฤติกรรมสำหรับการประเมิน D2.1 - D3.3

- Students need to know their writing purpose and audience, then plan their writing to cover the topic they are going to write about, while following the writing cycle.
- Students write a virtual draft, research information, and write according to a plan, then select words appropriate to the purpose.
- Students write authentically, either by hand or by typing.
- Students review. Students review and write down any parts that need correction or additions, then make corrections to complete the work.

-Students present their work using a presentation method appropriate to the task, such as using slides, a poster, or creating a book.

- After the work is complete, students reflect on how the work was useful and what they learned.

นักเรียนต้องทราบจุดประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านจากนั้นวางแผนการเขียน ให้ครอบคลุมเรื่องที่จะเขียนโดยในระหว่างเขียนให้ปฏิบัติตามวงจรการเขียน

-นักเรียนเขียนร่างเสมือนจริง มีการค้นคว้าข้อมูลและเขียนตามแผนงาน จากนั้นเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

-นักเรียนเขียนจริงด้วยลายมือหรือใช้การพิมพ์

-นักเรียนทบทวนนักเรียนทบทวน เขียนว่ามีส่วนใดต้องการแก้ไขหรือเพิ่มเติม จากนั้นแก้ไขเพื่อทำให้งานสมบูรณ์

-นักเรียนนำเสนองานโดยเลือกวิธีการนำเสนอให้เหมาะกับงานเช่นการทำเป็นสไลด์ทำโปสเตอร์หรือจัดทำรูปเล่ม

- หลังจากงานเสร็จ นักเรียนสะท้อนว่างานนี้มีประโยชน์อย่างไร นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง